

அமரர்

செல்வாணந்தன் ரஜீவா

அவர்களின் 31ம் நாள் நினைவாக வெளியிடப்படும்

“நினைவு மலர்”

12.03.2022

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

அமரர்
செல்வானந்தன் - ரஜீவா
அவர்களின்

“ 31^{ம்} நூள் நிகழவு 2022 ”

12.03.2022

31^{ம்} நாள் நினைவலைகள்

“வாய்வுத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வாணுவாயும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

ம
ண்
ணி
ல்

கார்த்திகை
23

1981

வி
ண்
ணி
ல்

மாசி
10

2022

அமரர்
செல்வானந்தன் - ரஜீவா

திதி வெண்பா

பிலை வருட தைத்திங்களில் அமைந்த
திதி நவமி தனில் - நிறை
மாதரசி ராஜிவா தூய கையாத்தான்
புத்மா யாதமடைந்த நாள்

பஞ்சபுராணத்திரட்டு

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணுலகத்தினில் பிறவி மாசற
வெண்ணிய பொருளெலாம் எளிதில் உற்றுறக்
கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவோம்.

தேவாரம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
உருவே என் இறவே என் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய் வல்வினை நோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதாண்டுறையுறையும் அமரரேறே

திருவாசகம்

அண்டருக் கரியாய் போற்றி
அடியவர்க்கெளியாய் போற்றி
வண்டமிழ் பாண்டி நாடு
வாழ மண் சுமந்தாய் போற்றி
கண்டதற்கு இனிய மேனி
காட்டி என் சென்னி மீது
முன்டகத் திருத்தாழ் வைத்த
முத்தனே போற்றி, போற்றி.

திருவிசைப்பா

நையாத மனதினை நவீப்பான்
இத்தெருவே ஐயா நீ உலாப் போன்று
அன்று முதல் இன்று வரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணீராய்
சொரிந்தாலும் செய்யாயோ திருவருள்
திருலோக்கிய சுந்தரனே.

திருப்பல்லாண்டு

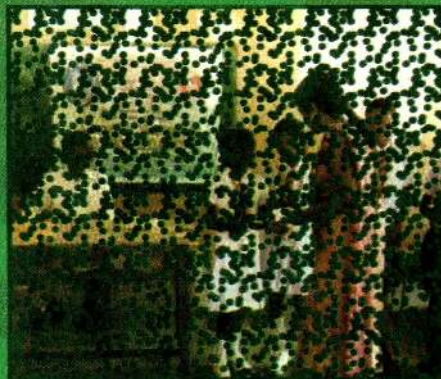
சொல்லாண்ட சுருதி பொருள்
சோதித்த தூய் மனத் தொண்டர் உள்ளீர்
சில்லாண்டில் சிதையும் சில தேவர் சிறு
நெறி சேராமே வில்லாண்ட மேரு விடங்கள்
விடைப்பாகன் பல்லாண்டு எனும் பதம்
கடந்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஐயம் தொடர்ந்து விழியும் செருகி அறிவழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்ற போதொன்று வேண்டுவன்யான்
செய்யும் திருவெற்றியுருடையீர் திருநீறு மிட்டுக்
கையும்தொழப்பண்ணி ஐந்தெழுத்தோதவும் கற்பியமே

திருப்புகழ்

கருவின் உருவாகி வந்து வயதளவிலே வளர்ந்து
கலைகள் பல தெரிந்து அதனாலே
கரிய குல மாந்தர் தம் அடிச்சுவடு மாந்துவைத்து
கவலை பெரிதாக நொந்து மிக வாடி
அரகர சிவாய என்று அனுதினமும் நினையாமல்
அறுசமய நீதி ஒன்றும் அறியாமல்
அசனம் இருவார்கள் தங்கள் தலைகள் மனை வாசல் நின்று
அனுதினமும் நாணமின்றி அழிவேனே
உரகபட மேல் வளர்ந்த பெரிய பெருமாளே அராங்க
உலகளவு மால் அளர்ந்த மருகோனே
உபயஅபல அபதிங்க விருதுகவி ராசசிங்க
உளை புகனூரில் அன்று வருவேனே
பரவை மனை மீதில் அன்று
ஒரு பொழுது தாது சென்று
பரமன் அருளால் வளர்ந்த குமரேசா
பகை அரசர் சேனை வென்று
அசுரர்கிளை மாளவென்று
பழனி மலை மீது நின்ற பெருமாளே.

அன்புத்தாயின் துயர்

மகளே உனக்காக...
கோயில் தோறும் கும்பிட்டேனே...
சாமிகள் எல்லாம் வேண்டினேனே...
என் வேண்டுகளும்,
தவங்களும்
உன்னைச் சுற்றியே
இருந்திருக்கின்றனவே...
கடவுள்கள் கருணையற்றுப்
போயினவே...

யுத்தங்கள் தோறும் குட்டியாய்
காவினேன்...
குண்டுகள், சன்னங்கள் தொடாமல்
பார்த்தேனே...

எல்லா குழந்தைகளையும் விட
உன்னில் பெரும் அக்கறைகள்
நீண்டநாள் கொண்டிருந்தேனே...
எப்போதுமே
சிறு குழந்தையாக பார்த்தேனே...

காலம் முழுவதும் எனக்கு
போராட்டமானதேன்?
காலம் மாற்றங்களில் உனக்கான
வாழ்வு வராமல் போனதேன்?

நீ கேட்டதெல்லாம் தந்திட
போராடி
கிடைத்திடும் காலங்கள் கூடினவே...
இங்கு

உனக்காக எல்லாம்
தோற்றுப்போய்
தேற்ற வழியின்றி
தேம்புகின்றேனே...

நான் உனக்காக
பட்ட துன்பங்களும்
வருந்திய துயரங்களும்
சிந்திய கண்ணீரும்
கவலைகளாகவும்
வேதனைகளாகவும்
வாழும் காயங்களாக
தந்து போனாயே...

மகளே நீ மீண்டு(ம்) வந்துவிடு
கடவுளே என் மகளை தந்துவிடு

உனக்கான இறுதி உரைக்கான
எல்லா நேரங்களும் இதுவானதே..!

அம்மா
செல்வானந்தன் ஞானசரஸ்வதி

ஆசை அக்கா

பால்யத்தின்
ஓடிப் பிடித்து விளையாடினோம்
சண்டைகள் பிடித்து திரிந்தோம்
கடும் துன்பத்துக்குள்ளும்
வறுமைகள் பல கடந்தோம்
நோய்களும் பல தாண்டினோம்
கோர யுத்தத்திலும்
சிறு கீறல் ஏதுமின்றி வந்தாய்
எல்லா நன்மைகளையும்
வேண்டி நின்றாய்
துன்பங்கள் வந்தபோதெல்லாம்
வாழ்வுக்காக போராட்டமாகமல்லாது
உன்னை வாழ வைக்கவே
போராடினோம்
எல்லா நன்மைகளும் கூடிவர
உன்னை நோய் தேடிவந்து
உனக்கான உயிர் வாழ்தல்
என்பது தான்
இல்லாமல் போனதேன்?
அம்மா போகாத கோயில்களா
கும்பிடாத தெய்வங்களா
படிக்காத தேவாரங்களா
செய்யாத பூஜைகளா
அம்மா உன்னை இழந்து
தோற்றுப்போய் நிற்கிறாரே
உன்னை வாழ வைக்க
முடியவில்லையே என்பதுதான்
எம்முடன் தொடர்ந்து வரும்

தம்பி

செல்வானந்தன் அஸந்தன்

ஏழையின் தோழியே!

மணவோலை வருமென்று காத்திருந்தோம் - நீ
மறைந்த செய்தி கேட்டுத் துடித்தோம்
அறிவும் ஆளுமையும் கொண்டவளே!
அன்பால் பலர் இதயம் வென்றவளே!
ஏழையின் தோழியே! இணையற்ற சேவகியே!
காலனும் உன் புகழ் கண்டு பொறாமையுற்று
கண்ணி வைத்து கொண்டு சென்றானோ?

கனிவாய் மழலை சிந்தி நீ கழித்த பருவம்
இனிப்போடு விளையாடி நீ சிரித்த பருவம்
துள்ளி நடைபயின்று நீ பள்ளி சென்ற பருவம்
துடிப்போடு கவி எழுதி நீ மகிழ்ந்த பருவம்
கார்மேகம் கூந்தல் ஆடிவர
கனவுகள் சுமந்த கன்னிப் பருவம் - இடையில்
கருகித்தான் போகுமென்று - நாம்
கனவிலும் நினைக்கவில்லை.

பெற்றவள் மனம் நொந்து தவிக்கிறாள் - கூடிப்
பிறந்தவரே நிலைமறந்து துடிக்கின்றார்.
உற்றவரும் ஊரவரும் உன் பெயர் சொல்லி
உள்ளத்தால் உருகி அழுகின்றார்.

பிறப்பிற்கு கணக்குவைத்த இறைவன் - மனிதன்
இறப்பை மட்டும் இரகசியமாய் வைத்துவிட்டான்
விதி என்ற வலைக்குள் தாமிதுகே
விரக்தியுற்று அழுது மாய்கின்றோம் - நீ
சிவன் கழலே தஞ்சமென்று உறங்கு தாயே!
ஆத்மா சாந்திக்காய் கரம் கூப்பி நிற்கின்றோம்.

பிரபலசிங்கம் மாமா குடும்பம்

கதறுகிறோம் கண்ணீர் அஞ்சலிகள் தாயே!

ஐயோ! உடைந்து போனதா? இறைவா உன் நீதி உடைந்து போனதா? உன் மனசாட்சி பார்த்து பார்த்து நான் நடந்த பாதை படு குழியாய் மாறியதோ! சேர்த்து வைத்த என் சந்தோசம் சேதமடைந்ததேன்? நீதி தவறா என் வாழ்வில் நிலை குலைந்தது ஏன்? நம் அன்பு மகளாய், ஒரு ஆணுக்கு நிகராய், நம் உதவும் உறவுகளின் நம்பிக்கைக்குரிய உறவாய்த்திகளும், நம் அன்பு மருமகள் உதவும் உறவுகளின் வெளிக்களப் பணியாளர், பல பரிணாமங்களைக்கடந்து, என் பிள்ளைகளில் ஒருத்தியாய் பொது சேவையில் ஆர்வம் கொண்ட இந்த சுதந்திர பறவை ஏழைகளின் வாழ்வில் ஒளியேற்ற என்னோடு கரம் கோர்த்து தன்னலம் சாராது பிறர் நலம் சார்ந்து பயணித்த ராசாத்தி. நீ இடைவழியில் போனதேன்?

ஆத்மா சாந்திக்காக பிரார்த்திக்கிறேன்.

திரு.சு.வெற்றிமயில்நாதன் (மாமா)

என் கண்ணீர்த்துளிகளே உந்தனுக்கு காணிக்கை

மனம் உடைந்து தினம் வருந்தி வாழும் நிலை
மருமகளே உன் பிரிவால் கவலை அலை
கண்ணார்க் காண்பதெப்போ மருமகளே உன்னை
கவலை நிலை தாக்குதம்மா தினம் வந்து என்னை
மணமேடை கண்டு வாழ்ந்திருவாய் என நினைத்தேன்
மனமுடையும் நிலை ஒன்றை தருவாயென எண்ணவில்லை
கண் பார்த்து வளர்த்த உன்னை
மண் பார்த்து நடந்த உன்னை காலமது பிரித்ததென்ன
கை எடுத்த கடவுள்களும் கைவிரித்த நிலையும் என்ன
நீ வாழ்ந்த இல்லமது ஒளி இழந்து போனதம்மா
உன்முகத்தை காணாது வலுவிழந்து போனதம்மா
புலம் பெயர்ந்த மண்ணிலும்
மனம் தழர்ந்த நிலையோடு
வாடுகிறேன் மருமகளே
உன் பிரிவின் நிலையோடு
என் கண்ணீர்த்துளிகள்
உந்தனுக்குக் காணிக்கை
மரணத்தின் வலிகளே நான் சுமக்கும் வாழ்க்கை

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

தேவசிங்கம் மாமா
கொலன்ட்

நினைவுப் பகிரவு - செல்வி.ரஜீபா செல்வானந்தன்

கிளிநொச்சி மண்ணின் பெயர் சொல்லும் பேரூராம் உருத்திரபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு, வாழ்வின் இறுதிக் கணம் வரை தன் ஊரின் ஓர் அடையாளமாக, நலிந்துபோயுள்ள மக்களை நாடிச்சென்று உதவுவதற்காக ஓய்வற்று உழைத்த ஒருவராக, உருத்திரபுர ஊரின் எல்லைகளைக் கடந்து, வடக்கிலும், கிழக்கிலும் வலிசுமந்து நிற்கும் மக்களின் கண்ணீரைத் துடைக்கக் கரம்கொடுத்த அமரர். ரஜீவா செல்வானந்தம் அவர்களின் இழப்பு, அவரை அறிந்த அத்தனை பேரும் இயற்கையின் மீது கோபம்கொள்ளும் அளவுக்கு, எல்லோரையும் இடிந்துபோகச் செய்த பேரிழப்பாய் அமைந்துவிட்டது.

“உதவும் உறவுகள்” என்னும் வலிந்துதவு சமூக சேவை அமைப்பின் உத்தியோகத்தராகவே அவருக்கும், எனக்குமான அறிமுகம் நேர்ந்திருந்தது. என்னை நேசிக்கும் சகோதரர் வெற்றிமயில்நாதன் அவர்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், சுவிஸ் நாட்டைத் தோற்றுவாயாகவும், கிளிநொச்சியைத் தளமாகவும் கொண்டு செயற்பட்டுவரும் அந்த அமைப்பின் இயங்குவிதியை இறுகப்பற்றிக்கொண்டு, அதனையே தன்னுடைய இலக்காக வரித்துக்கொண்ட ரஜீபாவின் வாழ்க்கைப் பயணம் இத்தனை அகாலத்தில் முடியும் என்று எவரும் நினைத்திருக்க மாட்டார்கள்.

வாழ்வின் நிலையாமை குறித்த புரிதல்கள் எம் எல்லோருக்கும் இருந்தபோதும், இழப்புக்களாலும், வலிகளாலும் இயலாமையைச் சுமந்து, வாழ்வதற்காகப் போராடும் மக்களையும், சமூகத்தையும் நேசித்து வாழ்ந்த ரஜீவாவைப் போன்றோரின் ஏற்கமுடியாத இளவயது

மரணங்களின் மூலம், இன்னும் சிறிதுகாலமேனும் அவர்கள் வாழ்ந்திருக்கலாமே என்ற ஆழ்மன வலியும், வாழ்க்கை குறித்த அச்சமும் எங்கள் மத்தியில் இயல்பாய் எழுவதை தவிர்க்க முடியவில்லை.

போரின் வடுக்களிலிருந்து இன்னும் மீண்டெழ முடியாது தவிக்கும் எமது சமூகத்தை நேசித்த பெண் ஆளுமையாக, அன்பும், அறனும் தன் இதயத்தில் சுமந்த சமூக சேவகியாக இருந்து, மக்கள் மனங்களில் இறந்தும் உயிர்வாழும் பெரும்பேறு பெற்ற தெய்வப்பிறவியாய் வாழ்ந்து மறைந்த இவரின் இழப்பை யாராலும் ஈடுசெய்ய முடியாதென்ற போதும், காலத்தின் சமரசங்களுக்கு கட்டுப்பட்டேயாக வேண்டிய கட்டாயத்தை ஏற்று, இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த அன்னாரின் ஆத்மா, இறைவனடியில் அமைதிபெற வேண்டுவதோடு, எதிர்பாராது நிகழ்ந்த இவ் இழப்பின் துயர்சுமந்து நிற்கும் அவரது தாயார், சகோதரர்கள், மற்றும் உறவுகளின் துயரில் நானும் பங்கெடுத்துக் கொள்கிறேன்.

சிவஞானம் சிறீதரன்
பாராளுமன்ற உறுப்பினர்.
யாழ்ப்பாண தேர்தல் மாவட்டம்.
கிளிநொச்சி.

நெஞ்ச கனக்கும் துயரம் சுமந்து

ஊரின் உறவாய் உள்ளம் நெகிழ்ந்தவளே!
பாரெல்லாம் போற்றும் பண்பின் திருவுருவே!
ஈர விழியாகி இதயங்கள் அழுகிறதே
நேரமிது நெஞ்சம் கனந்து உருகிறதே
உதவும் உறவாகி ஊருக்கு உழைத்தவளே
இதமாகப் பேசி இதயங்களை வென்றவளே
நிதமும் பணியில் நின்றுயிர் கொடுத்தவளே
மதம் மொழி இனங்கடந்த மனிதநேயத்தாளே
சதமரை கடக்க முன்னே சரிந்தது தேகமேனோ?
வதமது வருத்தம் வந்து வாழ்வினைத் தொலைத்ததேனோ?
ஊருறவெல்லாம் கூடி உள்ளத்தால் உருகி நிற்க
நீருடல் உயிரை நீத்து இறையினுள், கலந்தாயம்மா
வேருடன் விழுது மற்றும் பூவுடன் பிஞ்சும் காயும்
பேருடன் புகழும் பூத்த பேறெனும் குடும்பம் நீத்து
தீபுடன் சங்கமித்த தீதிலா மதியினாளே
விதியினை வெல்லாமோ வேறென்ன செய்வோம் தேங்காய்
ஆண்டுகள் நூறானாலும் அகமெலாம் வாழ்வாயம்மா

**உருகும் உள்ளம்
கலாகணைசன் குடும்பம்
உருத்திரபுரம்**

புன்னகை அணங்கே ரஜீவா

உருத்திரபரத்தின் முதந்தர குடியேற்றத்தின் முதலாம் விட்டு வழித்தோன்றலாக திரு.திருமதி.செல்வானந்தன் ஞானசரஸ்வதி அவர்களின் புத்திரியாக அவதரித்த ரஜீவா தனது கல்வியை கிளி/புனித பற்றிமா பாடசாலையில் கற்றார்.

இவர் தம் குடும்பத்தினரை அறிவு தெரிந்த வயதிலிருந்து தெரிந்தவராக இருந்தும் இவரை நெருங்கிப் பழகக் கூடிய வாய்ப்பு 1996ஆம் ஆண்டு இடப்பெயர்வில் ஸ்கந்தப்பிரத்தில் இருக்கும் போது கணித பாடத்தினை கற்பதற்காக என்னிடம் வருகை தந்த போது கிடைத்தது. ஒரு அமைதியான அடக்கமான நல் மாணவி.

கடந்த சில வருடங்களுக்கு முன் நான் கிளி/சிவநகர் அ.த.க பாடசாலைக்கு வந்த போது தங்கை ரஜீவா “**உதவும் உறவுகள்**” அமைப்பில் பணிபுரிந்த வேளையில் அவர் தம் உறவு என்னுடன் நெருக்கமாக்கப்பட்டது. அவரிடம் இருந்த சிறந்த பண்புகளை நான் இனங்காணக்கூடியதாக இருந்தது. அமைதி, அடக்கம், இவற்றினூடாக அவர் பெற்றிருந்த அறிவார்ந்த தகவல்கள், அத்தகவல்களை வெளிப்படுத்தும் தன்மையின் சிறப்பு, ஆளுமை, அறிவாற்றல் போன்றவற்றை அவரிடம் கண்டேன்.

தங்கை ரஜீவா என்றால் நினைவில் வருவது நீண்ட நெடிய கருங்குந்தல் அணங்கு அவள், உடை அணிகலன்கள் அணியும் பாணி, புன்னகை புன்சிரிப்பு அடக்கமான உரையாடல், உறவுகள், அயலவர்களை மதிக்கும் பண்பு சமூகத்தின் பால் கொண்ட சமூகப்பணி என்பவற்றை நான் கண்ட மானிடைப் பெண்.

இவர் தம் இழப்பால் துயருறும் குடும்பத்தின் விசேடமாக தாயாருக்கும். இவர் பணியை இழந்த உதவும் உறவுகள் நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்கள், பயனாளிகள் அவர் தம் மாமனார் வெற்றிமயில்நாதன் அண்ணாருக்கும் எனது ஆழ்ந்த இரங்கலை தெரிவிப்பதுடன். ரஜீவாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

“மரணத்தை வென்றவர் யாருமில்லை”

இளவேந்தி

அதிபர்

கிளி/சிவநகர் அ.த.க பாடசாலை

இந்த உலகத்தில்
வேறு எவருடனும் நீ உன்னை ஒப்பிட்டுப்
பார்த்துக் கொள்ள வேண்டாம். அவ்வாறு
நீ செய்தால் நீ உன்னை அவமதித்துக்
கொள்வதாகப் பொருள்.
ஆலண் ஸ்டிரைக்

எங்கு சென்றீர்கள் அக்கா?

மற்றவர்கள் பசிதீர்ப்பவர் பல காலம் வாழ்வார் என்று எமது முதியோர் கூறிய வார்த்தை பொய்யானது. உங்கள் குடும்பத்தினரை ஆழ்ந்த துயரில் ஆழ்த்திச் சென்ற நீங்கள் என்னை நித்தம் அழவைத்துச் சென்றதன் காரணம் என்ன? எனது வாழ்க்கைப் பயணம் வெற்றி அடைய வேண்டும் என எண்ணிய தாம் தமது வாழ்க்கைப் பயணத்தை இடையில் முடித்ததன் காரணம் என்ன அக்கா? முதியவர் இல்லம், சிறுவர் இல்லம் என துடி துடித்துச் சென்று உணவு ஊட்டிய தமக்கு இந்நிலைமை தந்ததால் இறைவன் தன்னிலையற்றவன் ஆனால் எனது வாழ்வின் ஒவ்வொரு வெற்றிகளும் தமது வார்த்தைகளுக்கு அடுத்ததாக இருந்தது அக்கா. ஏதாவது விடயத்தில் நான் கவலையுற்றால் கவலைப்படக் கூடாதென அறிவுரை கூறிய தாம் ஏன்னை வாழ்நாள் முழுதும் கவலையெனும் கடலில் விட்டுச் சென்றதன் காரணம் ஏன் அக்கா? எந்த மரக்கன்று வேண்டினாலும் தம்பிக்கு ஒன்று என வேண்டிக் தந்த தமது மரக்கன்றுகள் செழித்து பூத்துக் காய்த்துக் குளுங்குகின்றன. அவை அழகாய் இருக்கின்றன. ஆனால் அதைப் பார்த்து ரசிக்கத் தாம் இல்லை. என்னுடன் இன்று தாம் நட்பில்வக் கன்று செழித்து நிற்கிறது ஆனால் தம்மைக் காணாத எமது கண்கள் செளிப்பற்று இருக்கிறது அக்கா.

எங்கு சென்றாலும் நான் இங்கு செல்கின்றேன் பெரியம்மாவை பார்த்துக்கொள் என சொல்லி விட்டுச் செல்லும் தான் இங்கு செல்லும்போது மட்டும் ஏதும் சொல்லாமல் சென்ற காரணம் ஏது? தம்முடன் ஒரு சில இடங்களுக்கு வந்து தாம் மற்றவர் மீது கொண்ட அக்கறை கண்டு மெய்சிலிர்த்தேன். ஆனால் அந்த இறைவன் ஏன் மெய்மை கொண்ட அந்த எமன் கொண்டு தமது உயிர் பறித்தான். வலக்கை செய்வதை இடக்கை அறியக்கூடாது

என்ற வாக்கிற்கேற்பதாய் வாழ்ந்தவர் தாம் தம்முடன் நான் பழகிய நாட்கள் எனக்கு பொக்கிசம் ஆனவை. தமது இந்த இழப்பை எனது மனம் என்றும் நம்ப மறுக்கிறது. என்றும் தாம் என்னுடன் வாழ்வீர்கள். எனது எண்ணங்களாய் தமது பிரிவால் தன்னிலையற்று நிற்கும் தமது அன்பு தம்பியின் கண்ணீர் காணிக்கை இது. ஒரு முறையாவது என்னை தம்பி என அழைக்க மாட்டீர்களா? என என் மனம்...

தம்பி

ரவிக்குமார் லதுசன்.

நேர்மையுடன் இருங்கள். தைரியமாக
இருங்கள். நீதிமானாக இருங்கள்.
தோல்வி கண்டபோதும் துவளாமல்
இருங்கள்.

விவேகானந்தர்

சித்தா சித்தா என சிட்டாய் உமை சுற்றி வந்தோமே...
 அம்மாவை விட்டு பறந்து வந்து - உங்களிடம்
 மருதாணி போட்டோமே..
 மாங்காய்த் திருடித்தின்றோமே..
 முடி அலங்காரம் விதம் விதமாய்
 பண்ணினோமே...
 உந்துருளியில் ஊர் சுற்றினோமே...
 பிறந்தநாட்களில் சொக்லேட்,
 வடைகள் வாங்கித் தந்தீரே...
 விரும்பியதெல்லாம் கேட்பதை
 வாங்கித் தந்தும்
 செல்லக் கதைகள் பேசியும்
 எங்களை சந்தோசப்படுத்திய
 நீங்கள்
 எங்களைவிட்டு நிரந்தரமாய் பிரிந்து
 துயர்தந்து போனதேனோ...??

அர்தனா
 (பெறாமகள்)

கற்ற அறிவையும் பெற்ற
 செல்வத்தையும் இறுதிக் காலம்
 வரை மற்றவர்களுக்காகச்
 செலவிடுங்கள்.
அப்துல் கலாம்

சித்தா சித்தா என சுற்றி வந்தோமே..
 படிப்பதற்கு பாடசாலை அப்பியாசப்
 பொத்தகங்கள் வாங்கித் தந்தீரே..
 புது உடுப்புக்கள் வாங்கித் தந்தீரே..
 தோட்டங்கள் செய்தோமே..
 உந்துளி ஓட பழகினோமே..
 குறுஞ்செய்தியில் நகைச்சுவை
 அனுப்பி விளையாடினோமே..
 சோளம் சுட்டு சாப்பிடுவோமே...
 அம்மம்மாவிற்கு தெரியாது
 சொக்லேட் திருடினோமே..
 உங்கள் அலுவலகக் கணக்கு பார்த்தோமே...
 உதவிகள் செய்ய பொதிகள் செய்தோமே..
 இப்படி ஒவ்வொன்றிலும் உடனிருந்த நீங்கள்
 நிரந்தரமாய் எமைவிட்டு பிரிந்ததேனோ...??

அருணிகா
 (பெறாமகள்)

இல்லாததை சொல்பவன்
 நரகத்திற்கு போகின்றான்.
 ஒன்றைச் செய்துவிட்டு அதை
 நான் செய்யவில்லை என்று
 பொய்யுரைப்பவனும் அவ்வாறே
 நரகத்திற்கு செல்கின்றான்.

ஊரின் திருமகளே

காலக்கொடுமை இதோ
காலன் சதி இதுவோ
நேர அழைப்பிதுவோ
நெருப்பின் விருப்பிதுவோ

ஏழை எளியவர்க்கு - உன்
இதயம் கொடுத்தவளே
ஊரின் நல்லொளியாக
உயர்ந்த திருமகளே

பண்பில்ப் பணிவாக
பாசப் பிணைப்பாக
நெஞ்சில் தெளிவாக
நேர்மை நிறைவாக - எம் நினைவில்
நின்றவளே

கண்கள் மறைவாக
கானல் நீராக
இன்று பறந்தாயோ?
என்று வருவாயோ?

வானில் நிலவாக
வாழ்வில் நல் நிலையாக
என்றும் இருந்தாயே
எம்மில் கலந்தாயே

சென்று வா திருமகளே..
ஊரின் உயர் திருவே..
ஆத்மா சாந்தி வேண்டி நினைக்கின்றோம்.
இணைக்கின்றோம் ஊர் முற்றம் உன்னடியில்

திரு.கிருபா கந்தையா
உருத்திரபுரம் செந்தமிழ் கலா மன்றம் (கனடா)

விபூதியின் மகிமை

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

பல பெயர்கள்

விபூதி என்பதற்கு மேலான ஐசுவரியம் (செல்வம்) என்று பொருள். வி - மேலான, பூதி - ஐசுவரியம். இங்கு மேலான ஐசுவரியம் என்பது முக்திப் பேற்றையே குறிப்பிடும்.

எனவே, அனைத்திற்கும் மேலான முக்தியை அளிக்கவல்லது ஆதலால் இது விபூதி எனப்பட்டது. விபூதி, நீறு (பஸ்மம் பற்பம்), பசிதம், சாரம், ரகை என்ற பல பெயர்கள் திருநீற்றுக்கு உண்டு.

பாவங்களை எல்லாம் அழித்து நீராக்குவதனால் நீறு பஸ்மம், பற்பம் என்று விபூதி சொல்லப்படுகிறது.

அறியாமை அழியும் படி சிவ ஞானமாகிய சிவதத்துவத்தை விளக்குவதனால் இதற்குப் பசிதம் என்று பெயர். உயிர்களின் மலத்தை நீக்குதனால் சாரம் என்று பெயர். ஆன்மாக்களைத் துன்பங்களிலிருந்து காப்பதனால் ரகை (காப்பு) என்று பெயர்.

முறைப்படி மந்திரங்களை உச்சரித்துப் பசுவின் சாணத்தை எரித்துத் திருநீறு தயாரிக்கப்படுகிறது.

விபூதி தோன்றிய விதம்

ஆணவ மலத்தை நீக்கி அருளும் வேதியர் சிவபெருமான் அவர் திருவருளாகிய உமாதேவியார் பத்தினியாகவும், பிரளய வெள்ளத்தையே நீராகவும், அண்டங்களையே மண்டபங்களாகவும், பூவுலகமே வேதிகையாகவும், அரி, பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் யாவரும் அவியாகவும், ஏனைய உயிர்களை பசுக்களாகவும் கொண்டு, தமது நெற்றியாகிய குண்டத்தில் அக்கினிக் கண்ணில் அக்கினியை மூட்டி யாகம் செய்தருளினார். அந்த யாகத்தில் தோன்றிய வெண்நீற்றைத் தமது திருமேனியில் பரவப் பூசி விளங்கினார். இந்தத் திருநீற்று அகங்காரம். மமகாரம் எனப்படும். அகப்புறப் பற்றுக்கள் அழியும்படி மூவகை ஆன்மாக்களான விஞ்ஞானகலர். பிரளயகலர், சகலர் முதலியோரைத் தத்தம் சரீரத்தில் சிவபெருமான் தரிக்கச் செய்தார் என்று தணிகைப் புராணம் குறிப்பிடுகிறது.

விபூதி வகை

திருநீற்று நான்கு வகைப்படும். அவை முறையே கற்பம், அநுகற்பம், உபகற்பம், அகற்பம் எனப்படும்.

வியாதியில்லாத கன்றுடன் கூடிய பசுவின் சாணத்தைப் பூமியில் விழாமல் தாமரையிலையில் ஏற்றுப் பால், தயிர், நெய், கோமயம் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து மந்திரங்களைச் சொல்லி சிவாக்கினியில் எரித்து எடுப்பது கற்பக விபூதி எனப்படும்.

காடுகளில் கிடைக்கும் பசுஞ்சாணங்களைச் சேகரித்து மந்திரங்களைச் கூறிச் சிவாக்கினியில் எரித்து தயாரிப்பது அநுகற்ப விபூதி எனப்படும்.

மாட்டுத் தொழுவங்களிலும், மாடுகள் இருக்கும் இடங்களிலும் கிடைக்கும் சாணத்தைக் காட்டுத்தீயில் எரித்து மீண்டும் அதைச் சிவாக்கினியில் எரித்து எடுப்பது உபகற்ப விபுதி எனப்படும்.

மந்திரம் இல்லாமல் எல்லோராலும் சேகரிக்கப்பட்ட சாணத்தைச் சுள்ளிகளினால் எரித்து எடுப்பது அகற்ப விபுதி எனப்படும்.

விபுதி வைக்கும் விதி

மேலே சொல்லப்பட்ட நான்கு வகையான விபுதிகளைப் பரிசுத்தமான வஸ்திரத்தில் வஸ்திரகாயம் செய்து, புதுப்பாண்டத்தில் வைத்து, விபுதி காயத்திரி மந்திரத்தை உச்சரித்து அதனுள் மல்லிகை முல்லை பாதிரி சிறுசண்பகம் துளசி கதிப்பச்சை ஆகிய மலர்களைக் கலந்து, சத்யோஜாத மந்திரத்தைக் கூறி வைக்க வேண்டும்.

விபுதி தாரண வகை

ஸ்நானம், திரிபுண்டரம், உத்தாளனம் என்ற மூன்று விதங்களில் விபுதி தரிக்கப்படுகிறது.

உடல் முழுவதும் விபுதி பூசிக்கொள்வது விபுதி ஸ்நானம் ஆகும். தண்ணீரில் குளிக்க முடியாத போதும், தண்ணீரில் குற்றம் நேர்ந்த காலத்திலும் விபுதி ஸ்நானம் மேற்கொள்ளப்படும். இதை “ஆக்நேயம் பஸ்மஸ்நானம்” என்று வேதம் கூறுகிறது.

விபுதியை மூன்று குறியாகத் தரிப்பது திரிபுண்டரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. திரி - மூன்று, புண்டரம் - குறி.

நீரில் குழைக்காமல் அணிவது உத்தாளனம் எனப்படுகிறது.

விபூதி அணியும் அளவும் இடங்களும்

நெற்றியில் கடைப்புருவ எல்லை நீளமும், மாற்பிலும், புஜங்களிலும் ஆறங்குல நீளமும், மற்ற இடங்களில் ஒவ்வோர் அங்குல நீளமும் விபூதியைத் தரிக்க வேண்டும். விபூதிக் கோடுகள் ஒன்றை ஒன்று தீண்டினாலும், மிகவும் அகன்று இருந்தாலும், வளைந்திருந்தாலும், இடைவெளி இல்லாமலிருந்தாலும் குற்றமாகக் கருதப்படும். விதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு விபூதியின் கோடுகள் குறைந்தால் ஆயுள் குறையும் என்றும், கூடினால் தவம் கெடும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. மூன்று குறிகளின் இடைவெளி ஒவ்வோர் அங்குலம் அளவு கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.

உச்சி, நெற்றி, கழுத்து, மாற்பு, நாபி, முழந்தாள்கள் இரண்டு, தோள்கள் இரண்டு, முழங்கைகள் இரண்டு, மணிக்கட்டுகள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு ஆகிய பதினாறு இடங்களில் விபூதியைத் தரிக்க வேண்டும் என்று ஆன்றோர் விதித்துள்ளனர். விலாப்புறம் இரண்டை நீக்கிச் செவிகள் இரண்டையும் விபூதியைத் தரிக்கும் இடங்களாகச் சேர்த்துக் கொள்வதும் உண்டு. மேலும், பன்னிரண்டு, எட்டு இடங்களில் விபூதியைத் தரிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது உண்டு.

விபூதி வாங்கும் விதி

ஆசாரியர் அல்லது சிவனடியார் விபூதி கொடுக்கும் போது அவர்களை விழுந்து வணங்கி எழுந்து கைகூப்பி இரண்டு கைகளாலும் விபூதியை வாங்கி அணிய வேண்டும், அதன் பின்பு விபூதி கொடுத்தவரை முன்பு போலவே மீண்டும் எழுந்து வணங்குவது முறை குதிரை, சிவிகை, ஆசனம், அம்பலம், திண்ணை முதலியவற்றில் இருந்து கொண்டு

விபூதியை வாங்குவது கூடாது. விபூதி கொடுப்பவர் கீழே நிற்க, வாங்குபவர் மேலிருந்தும் வாங்குவது கூடாது. சிவபக்தி இல்லாதவர்களிடமும் திருநீற்றை வாங்கக் கூடாது.

தரிக்கக் கூடாதவை

ஒரு கையால் வாங்கிய விபூதி, சிவதீட்சை பெறாதவர் கொடுத்த விபூதி, கருநிறம், செந்நிறம், புகைநிறம், பொன்நிறம் உடைய விபூதிகள் ஆகியவற்றைத் தரிப்பது கூடாது.

உட்கொள்ளும் மருந்து

மருந்தாகவும் உட்கொள்ளும் மேன்மை விபூதிக்கு உண்டு. உட்கொள்ளும் விபூதி தேக அசுத்தங்களைப் போக்கி, 72,000 நாட்களுக்கும் வலிமையை உண்டாக்குகிறது என்று பெரியோர் கூறுவர்.

சிவாலய தரிசன விதிமுறை

- ❖ ஆலய தரிசனம் செய்வோர் நீராடி, தூய உடை அணிந்து திருநீறு உருத்திராக்கம் போன்றவை அணிந்து கொண்டு செல்ல வேண்டும்.
- ❖ வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், தேங்காய், மலர்கள் முதலிய வழிபாட்டுப் பொருள்களைக் கொண்டு போகலாம்.
- ❖ முதலில் ஆலய கோபுரத்தை வணங்க வேண்டும்.
- ❖ உள்ளே சென்று, கொடி மரத்தின் முன்னே. ஆண்கள் தலை, மோவாய், இரு கைகள், இரு புயங்கள். முழந்தாளிரண்டு ஆகிய எட்டும் நிலத்தில் படுமாறு அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும். பெண்கள், தலை, இருகைகள், இரு முழங்கால்கள் ஆகிய ஐந்தும் நிலத்தில் படுமாறு பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும்.
- ❖ கொடி மரத்தின் எதிரில் வணங்கிய பின் நந்தி தேவரிடம் விடைபெற வேண்டும். (மானசீகமாக விடைபெறுதல் மிக அவசியம்)
- ❖ நந்தி தேவரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்ட பிறகு விநாயகரை ஒரு முறையும், சிவபெருமானை ஐந்து முறையும், அம் பாளை நான்கு முறையும், நவக்கிரகங்களை ஒன்பது முறையும், வலம் வந்து வணங்கவேண்டும்.
- ❖ சமயாச்சாரியர்கள், நடராசப்பெருமான், பிற தெய்வங்கள் யாவற்றையும் வணங்கிவிட்டு, இறுதியாக சண்டேசுவர நாயனாரை அடைந்து, மும்முறை கைகளால் தாளமிட்டு, சிவதரிசனப் பலனைத் தந்தருளும்படி வேண்டுகல் அவசியமாகும்.
- ❖ சண்டேசுவர நாயனாரிடம் சிவதரிசனப் பலனைப் பெற்ற பிறகு, கொடி மரத்தின் அருகில் வடக்கு முகமாக அமர்ந்து திரு ஐந்தெழுத்தை (ஓம் சிவாய நம) 108 முறை தியானித்தல் வேண்டும்.

❖ இறுதியாக, வைரவரை வணங்கி சிவச்சொத்து எதையும் எடுத்துச் செல்லவில்லை என்று உறுதிசூறி கோயிலை விட்டு வெளியே வருதல் வேண்டும்.

அன்றாடம் திருக்கோயில் செல்ல முடியாதவர்கள், குறிப்பிட்ட புண்ணிய நாட்களிலாவது அவசியம் சென்று வணங்க வேண்டும். கட்டாயமாக, சிவத்தல யாத்திரைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இப்படி சிவபுண்ணியம் பெற விரும்பும் சைவப் பெருமக்கள், ஆலய தரிசனத்துடன் நின்றுவிடக் கூடாது. எல்லாவித வழிபாட்டின் சாரமாவது, தூய உள்ளத்துடன் பிறருக்கு நன்மை செய்வதே ஆகும். ஏழை எளிய மக்கள், நோயுற்றவர்கள், ஆகியவர்களிடம் கடவுளைக் கண்டு அவர்களுக்குச் சேவை செய்து உதவி செய்கின்றவர்கள் தான் சிவபெருமானின் இன்னருளுக்குப் பாத்திரமாகிறார்கள். சிவபெருமானுக்குச் சேவை செய்ய விரும்புகிறவர்கள், அவருடைய படைப்புக்களாகிய உலகில் உள்ள எல்லா ஜீவராசிகட்கும் சேவை செய்ய முற்படவேண்டும்.

சுயநலமின்மையே உண்மையான சமயப் பற்றுக்குச் சான்றாகும். ஒருவன் எவ்வளவுக்குத் தன்னலமின்றிப் பிறருக்கென வாழ்கிறானோ, அந்த அளவிற்கு அவன் ஆத்ம ஞானம் பெற்றுச் சிவபெருமான் அருகே இருக்கும் அருகதையுள்ளவனாகிறான்.

அப்படியின்றி, சுயநலமிக்க ஒருவன், எல்லா ஆலயங்கட்கும் சென்று அபிடேகம், ஆராதனை செய்திருப்பினும், சிறுத்தை போல தன்னுடம்பெல்லாம் திருநீறு பூசியிருப்பினும், அவன் சிவபெருமானை விட்டு வெகுதூரம் விலகியுள்ளவனே ஆகிறான் என்பது விவேகானந்த சுவாமிகளின் அருள் வாக்காகும்.

எனவே கடவுளை வணங்கும் நாம் அனைவரும் மிருந்த கருணை உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். கருணையால் மட்டுமே கருணாகரக்கடவுளை அடையலாம் அல்லது வேறு வழி இல்லை.

வீடுகளில் விளக்கேற்றும்போது பாடவேண்டிய அற்புதப் பாடல்

திருவிளக்கினை இலட்சுமியின் அம்சமாகக் கருதுவது நமது இயல்பாகும். அருளது சக்தியாகும் அரன் தனக்கு இறைவருடைய அருளே சக்தி எனப் போற்றப்படுகிறது. அத்தகைய இறையருளை அம்பாளை தீபத்தில் அமரச்செய்து நலம் பெறுதல் பொருட்டே வீடுகளில் காலையும் மாலையும் விளக்கேற்றப்படுகிறது. 'ஆவாஹனம்' எனும் சொல்லுக்கே அழைத்தல் என்று தான் பொருள்.. எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறையருளை - சக்தியை லட்சுமி தேவியை, நாம் ஏற்றும் தீபத்தில் அமர்ந்து அருள் புரியும்படி செய்யவேண்டும்.

கீழே காணும் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் பாடலை பாடியவாறே தீபத்தை ஏற்ற வேண்டும். இப்பாடலை அருளியவர் குமர குருபர சுவாமிகள் ஆவர். இவர் மதுரையில் அரங்கேற்றம் செய்யும் போது, மீனாட்சியம்மையே இப்பாடலுக்கு மகிழ்ந்து, குழந்தையாக வந்து, முத்து மாலையை அருளி மறைந்தாள் என்பது உண்மை வரலாறு ஆகும். நாம் செய்த புண்ணியம் நமக்கு இப்பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. இப்பாடல் இன்றி தீபம் ஏற்றுவது மணம் இல்லா மலர் போல என உணர்க.

பாடல் :-

பெருந்தே னிறைக்கும் நறைக் கூந்தற்
பிடியே வருக முழுஞானப்
பெருக்கே வருக பிறை மௌலிப்
பெம்மான் முக்கட் சுடர்க்கிடுநல்
விருந்தே வருக மும்முதற்கும்
வித்தே வருக வித்தின்றி
விளைந்த பரமா னந்தத்தின்
விளைவே வருக பழமறையின்
குருந்தே வருக அருள் பழுத்த
கொம்பே வருக திருக்கடைக்கண்
கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம்
குடைவார் பிறவிப் பெரும்பிணிக்கோர்
மருந்தே வருக பசங்குதலை
மழலைக்கிளியே வருகவே
மலையத்துவசன் பெற்ற பெரு
வாழ்வே வருக வருகவே

இப்பாடலைப் பாடிய வண்ணம் விளக்கை ஏற்றினால் அம்பாள் (ஆவாஹனம்) ஒளியில் விளங்கியிருப்பாள். விருந்தினரை அழைத்த பிறகு உபசாரம் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய தலையாய கடமையாகும். பின்வரும் திருவாசகப் பாடலைப் பாடி அம்பாளை திருப்திப்படுத்த வேண்டும்.

விளக்கு ஏற்றிய பிறகு பாடவேண்டிய திருவாசகப் பாடல் :

சோதியே சுடே சூழொளி விளக்கே
சுரிசுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்து அயனும் மாலறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்த மேவியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே.

இப்படிச் செய்வதால், வீடுகளில் செல்வம் நிறைந்து
இன்பமாக வாழலாம். மங்களமே நடக்கும். வீடுகளில் இலட்சுமி
வாசம் செய்வாள்.

சனிக்கிரகத்தால் வரும் எல்லாவித தோஷமும் போக்கி நலம் தரும் பதிகம்

சனிபகவானால் வரும் தோஷங்கள் நீங்க யாவரும்
திருநள்ளாறு செல்வது தெரிந்ததே. சம்பந்தப் பெருமான்
பாடியருளிய இப்பதிகம் அனல் வாதத்தின் போது வேகாமல்
நின்ற பச்சைப் பதிகமாகும். இப்பதிகத்தை பாராயணம்
செய்பவர்களும் வினையினால் (சனிக்கிரகத்தினால்
பாதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்பது சொல்லாமல் விளங்கும்.

திருநள்ளாறு

பண் : பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள் ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி
ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவண ஆடையின் மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே

தோடுடைய காதுடையன் தோலுடையன் தொலையாப்
பீடுடைய போர்விடையன் பெண்ணுமோர் பாலுடையன்
ஏடுடைய மேலுலகோடு ஏழ்கடலுஞ் சூழ்ந்த
நாடுடைய நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

ஆன்முறையா லாற்ற வெண்ணீறாடி அணியிழையோர்
பான் முறையால் வைத்தபாதம் பத்தர் பணிந்தேத்த
மான்மறியும் வெண்மழுவும் சூலமும் பற்றிய கை
நான் மறையான் நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

பல்கவல்ல வார்சடை மேற்பூம்புனல் பெய்தயலே!
மல்கவல்ல கொன்றை மாலை மதியோடுடன் சூடிப்
பல்கவல்ல தொண்டர் தம் பொற்பாத நிழற்சேர
நல்கவல்ல நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.
ஏறுதாங்கி யூர்திபேணியேர்கொள் இளமதியம்
ஆறுதாங்குஞ் சென்னிமேலோர் ஆடரவஞ்சூடி
நீறுதாங்கி நூல் கிடந்த மார்பில் நிரை கொன்றை
நாறு தாங்கும் நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே

திங்களுச்சி மேல்விளங்கும் தேவன் இமையோர்கள்
எங்களுச்சி யெம்மிறைவன் என்றடியே யிறைஞ்சத்
தங்களுச்சி யால்வணங்குந் தன்னடியார் கட்டுகெல்லாம்
நங்களுச்சி நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

வெஞ்சுடர்த்தீ அங்கையேந்தி விண் கொண்முழுவதிர
அஞ்சிடத்தோர் ஆடல் பாடல் பேணுவதன்றியும் போய்ச்
செஞ்சடைக்கோர் திங்கள் சூடித்திகழ்தரு கண்டத்துள்ளே
நஞ்சடைத்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாளே.

சிட்டமார்ந்த மும்மதிலுஞ் சிலைவரைத் தீயம்பினால்
கட்டுமாட்டிச் சுண்ணவெண்ணீராடுவதன்றியும் போய்ச்
பட்ட மார்ந்த சென்னிமேலோர் பால்மதியஞ்சூடி
நட்டமாடும் நம்பெருமான் மேயது நள்ளாளே.

உண்ணலாகா நஞ்சு கண்டத்துண்டுளே யொடுக்கி
அண்ணலாகா வண்ணல் நீழல் ஆரழல் போலுருவம்
எண்ணலாகாவுள் வினை என்று என்க வலித்து இருவர்
நண்ணலாகா நம்பெருமான் மேயது நள்ளாளே.

மாசு மெய்யர் மண்டைத்தேரர் குண்டர் குணம் இலிகள்
பேசும் பேச்சை மெய்யென்றெண்ணி யந்நெறிச்செல்லன் மின்
மூசுவண்டார் கொன்றைசூடி மும்மதிலும் உடனே
நாசஞ்செய்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாளே.

தண்புனலும் வெண்பிறையுந் தாங்கிய தாழ்சடையன்
நண்பு நல்லார் மல்கு காழி ஞானசம்பந்தன் நல்ல
பண்பு நள்ளாளேத்து பாடல் பத்தும் இவைவல்லார்
உண்பு நீங்கி வானவரோடு உலகிலுறைவாரே

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரசவம் இனிதே நடைபெற உதவும் பதிகம்

காவிரி ஆற்றின் தென்கரையில் அமைந்துள்ள சிவத்தலம் திருச்சிராப்பள்ளி ஆகும். இத்தலத்து சுவாமிக்குத் “தாயுமானார்” என்று பெயரில் கோயிலானது மலைமேல் உள்ளது. இது “தட்சண கைலாயம்” எனப்படும். சுவாமியிடம் மிகுந்த அன்புடைய மாது ஒருவர் காவிரியின் வடகரையில் வாழ்ந்து வந்தாள். இவளுடைய பிரசவ காலத்தில் காவிரி பெருகியதால், தாய், தந்தையர் உதவ முடியவில்லை. அச்சமயத்தில் சுவாமியை வேண்டி, அவர் அவளுடைய தாயின் வடிவில் வந்து மருத்துவம் செய்து, பிரசவம் இனிதே நடைபெற அருளினார். இத் தலத்து இறைவனை வழிபட்டு சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற இப் பதிகத்தை ஓதினால் பிரசவத்தில் எந்த சங்கடமும் ஏற்படாது. இனிதே முடியும் என்பது பல பெரியவர்கள் அனுபவித்த உண்மையாகும்.

திருச்சிராப்பள்ளி

பண் : குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரை வெள்ளேறு
ஒன்றுடையானை உமையொரு பாகம் உடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளி
குன்றுடையானைக் கூற என்னுள்ளங் குளிரும்மே.

கைம்மகவேந்தி கடுவனொடு ஊடிக்கழைபாய் வான்
செம்முக மந்தி கருவரையேறுஞ் சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்து ஈருரி போர்த்த விகிர்தாந்
பைம்முக நாகம் மதியுடன் வைத்தல் பழியன்றே

மந்தம் முழுவம் மழலை ததும்ப வரைநீழல்
செந்தண் புனமுஞ் சனையுஞ் சூழ்ந்த சிராப்பள்ளிச்
சந்தம் மலர்கள் சடைமேலுடையார் விடையுரும்
எந்தம் அடிகள் அடியார்க்கு அல்லல் இல்லையே

துறை மல்கு சாரற் சனை மல்கு நீலத்திடை வைகிச்
சிறை மல்கு வண்டுந்தும்பியும் பாடுஞ் சிராப்பள்ளிக்
கறை மல்கு கண்டன் கனலெரியாடுங் கடவுள் எம்
பிறை மல்கு சென்னி யுடையவன் எங்கள் பெருமானே.

கொலை வரையாத கொள்கையர் தங்கள் மதில் மூன்றும்
சிலைவரையாகச் செற்றனரேனுஞ் சிராப்பள்ளிக்
தலைவரை நாளுந் தலைவரல்லாமையுரைப் பீர்காள்
நிலவரை நீலமுண்டதும் வெள்ளை நிறமாமே.

வெய்யதண் சாரல் விரிநிற வேங்கைத் தண்போது
செய்ய பொன் சேருஞ் சிராப்பள்ளி மேய செல்வனார்
தையலோர் பாகம்மகிழ்வர் நஞ்சண்பர் தலையோட்டில்
ஐயமுங் கொள்வர் ஆரிவர் செய்கை அறிவாரே.

வேயுயர் சாரல் கருவிரலாகம் விளையாடும்
சேயுயர் கோயிற் சிராப்பள்ளி மேய செல்வனார்
பேயுயர் கொள்ளி கை விளக்காகப் பெருமானார்
தீயுகந்தாடல் திருக்குறிப்பாயிற் றாகாதே.

மலைமல்கு தோளன் வலிகெடவூன்றி மலரோன்தன்
தலைகலனாகப் பலிதிரிந்துண்பர் பழியோரார்
சொலவல வேதஞ் சொலவல கீதஞ் சொல்லுங்கால்
சிலவல போலுஞ் சிராப்பள்ளிச் சேடர் செய்கையே.

அரப்பள்ளியானும் மலர் உறைவானும் அறியாமைக்
கரப்புள்ளி நாடிக் கண்டிலரேனுங் கல்கூழ்ந்த

சிரப்பள்ளி மேய வார் சடைச் செல்வர் மனைதோறும்
இரப்பள்ளீர் உம்மை யேதிலர் கண்டால் இகழாரே.

நாணாது உடை நீத்தோர்களுங் கஞ்சி நாட்காலை
ஊணாப் பகல் உண்டு ஓதுவார்கள் உரைக்குஞ்சொல்
பேணாது உறுசீர் பெறுதும் என்பீர் எம்பெருமானார்
சேணார் கோயில் சிராப்பள்ளி சென்று சேர்மினே.

தேனயம் பாடுஞ் சிராப்பள்ளியானைத் திரை சூழ்ந்த
கானல் சங்கேறுங் கழுமலவூரிற் கவுணியன்
ஞானசம்பந்தன் நலமிகு பாடல் இவைவல்லார்
வானசம்பந்தத் தவரோடு மன்னி வாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தடைப்பட்ட திருமணம் (பெண், ஆண் அனைவருக்கும்) இனிதே விரைவில் நடைபெற அன்புடன் ஒதவேண்டிய பதிகம்

சம்பந்தர் திருமருகலில் எழுந்தருளியுள்ள மாணிக்க
வண்ணர் கழலினை வணங்கும் பொருட்டு ஆலயத்திற்கு
வந்து கொண்டிருந்தார். அது சமயம் வணிகப் பெண்ணின்
அழகுரல் அவரது செவியில் விழுந்தது. அந்நாளில்,
வணிகன் மகள் ஒருத்தி, தன்னை மணம்புரிய இருந்த
ஒருவனுடன் மடத்தில் துயின்றாள். இரவில் பாம்பு கடித்து
மணமகன் இறந்து போனான். இத்துயரம் நீங்கி, இறந்தவன்
எழுந்து திருமணம் இனிதே நடக்க அருளும் படி சம்பந்தர்
இறைவனை வேண்டிப் பாடிய பதிகம் இது. பதிகம் முடிந்ததும்
இறந்தவன், உறங்கியவன் எழுதுவது போல எழுந்தான்
திருமணமும் முடிந்தது. இன்றும், திருமணமாகாதவர்கள்
இப்பதிகத்தைப் பாடி பலன் பெற்று வருகின்றனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்
இரண்டாம் திருமுறை

திருமருகல்

பண் : இந்தளம்

சடையாய் எனுமால் சரணீ எனுமால்
விடையாய் எனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள் உள்மெலிவே.

சிந்தா எனுமால் சிவனே எனுமால்
முந்தா எனுமால் முதல்வா எனுமால்
கொந்தார் குவளை குலவும் மருகல்
எந்தாய் தகுமோ இவள் ஏசறவே

அறையார் கழலும் அழல் வாயரவும்
பிறையார் சடையும் உடையாய் பெரிய
மறையார் மருகல் மகிழ்வாயிவளை
இறையார் வளைகொண் டெழில் வவ்வினையே

ஒலிநீர் சடையில் கரந்தாயுலகம்
பலிநீ திரிவாய் பழியில் புகழாய்
மலிநீர் மருகல் மகிழ்வாயிவளை
மெலிநீர் மையள் ஆக்கவும் வேண்டினையே

துணிநீல வண்ணம் முகில் தோன்றியன்ன
மணிநீலகண்டம் உடையாய் மருகல்
கணிநீலவண்டார் குழலாள் இவள்தன்
அணிநீல ஒண்கண் அயர்வு ஆக்கினையே

பலரும் பரவப்படுவாய் சடைமேல்
மலரும் பிறை ஒன்றுடையாய் மருகல்
புலரும் தனையும் துயிலாள் புடைபோந்து
அலரும் படுமோ அடியாள் இவளே

வழுவாள் பெருமான் கழல் வாழ்க எனா
எழுவாள் நினைவாள் இரவும் பகலும்
மழுவாள் உடையாய் மருகல் பெருமான்
தொழுவாள் இவளைத் துயர் ஆக்கினையே

இலங்கைக்கு இறைவன் விலங்கல் எடுப்பத்
துலங்கல் விரல் ஊன்றலும் தோன்றலனாய்
வலங்கொள் மதில் சூழ் மருகல் பெருமான்
அலங்கல் இவளை அலர் ஆக்கினையே

எரியார் சடையும் அடியும் இருவர்
தெரியாத தொர் தீத்திரளாய் ஆயவனே

மரியார் பிரியா மருகல் பெருமான்
அரியாள் இவளை அயர்வாக்கினையே.

அறிவில் சமணும் அலர் சாக்கியரும்
நெறியல்லன செய்தனர் நின்றுழல்வார்
மறிஏந்து கையாய் மருகல் பெருமான்
நெறியார் குழலி நிறை நீக்கினையே

வயஞானம் வல்லார் மருகல் பெருமான்
உயர்ஞானம் உணர்ந்து அடி உள்குதலால்
இயல்ஞான சம்பந்தன பாடல் வல்லார்
வியன் ஞாலமெல்லாம் விளங்கும் புகழே

திருச்சிற்றம்பலம்

குழந்தை செல்வம் பெற பாராயணம் செய்ய வேண்டிய பதிகம்

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் திருவெண்காடு உறையும் பெருமானை வணங்கி அருளிய அரிய பதிகம் இத்திருப்பதிகம் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள “பெண்ணாடம்” என்னும் ஊரில் “அச்சுத களப்பாளர்” என்பவர் வசித்து வந்தார். குழந்தைச் செல்வமின்றி நீண்ட நாட்களாக வருத்த முற்றிருந்தார் அவர். இக்குறையை அவர்தம் குல குருவாகிய “சகலாகம பண்டிதரிடம்” கூறினார். அப்பண்டிதரும், தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத் திருமுறை நூலில் கயிறு சார்த்திப் பார்த்தார். அது சமயம் இப்பதிகம் வந்தது.

குலகுருவின் அறிவுரைப்படியே, அச்சுத களப்பாளர் தம்பதிகள் திரு வெண்காடு அடைந்து, முக்குள தீர்த்தத்தில் நீராடி ஆலய வழிபாடு செய்து வந்தார்கள். இதன் பயனாகவே சந்தனா சாரியர்களில் மிகச் சிறந்தவரான “மெய்கண்டார்” எனும் அரியஞானியை மகனாகப் பெற்றார்கள்.

இப்பதிகத்தை 48 நாட்கள் காலையும் மாலையும் ஒதி, திருவெண்காடு பெருமானை ஒருமுறை வணங்கினால், நல்ல பிள்ளையைப் பெறலாம் என்பது தமிழ் வேதத்தின் ஆணையாகும். (இவ்விரதம் அனுட்டிப்பவர்கள் தினமும் காலையில் பசுவிற்கு ஒரு பிடி புல் அல்லது பழம் அளித்தல் மிகவும் நலமே ஆகும்) பலர் பலன் பெற்றுள்ளனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெண்காடு

பண் : சீகாமரம்

கண்காட்டும் நுதலானுங், கனல் காட்டும் கையானும்
பெண்காட்டும் உருவானும், பிறைகாட்டும் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும், பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டில் உறைவானும் விடை காட்டும் கொடியானே!

பேய் அடையா பிரிவு எய்தும் பிள்ளையினோடு உள்ள நினைவு
ஆயினவே வரம் பெறுவர் ஐயுற வேண்டா ஒன்றும்
வேயன தோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய் வினையார் அவர் தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே

மண்ணோடு நீர், அனல், காலோடு ஆகாயம் மதி இரவி
எண்ணில் வரும் இயமானன் இகபரமும் எண்திசையும்
பெண்ணினோடு ஆண், பெருமையொடும் சிறுமையுமாம் பேராளன்
விண்ணவர் கோள் வழிபட வெண்காடு இடமா விரும்பினேனே.

விடமுண்ட மிடற்று அண்ணல் வெண்காட்டின் தண்புறவின்
மடல் விண்ட முடத்தாழை மலர்நிழலைக் குருகு என்று
தடமண்டு துறைக்கெண்டை தாமரையின்பூ மறையக்
கடல் விண்ட கதிர் முத்த நகை காட்டும் காட்சியதே

வேலைமலி தண்கானல் வெண் காட்டான் திருவடிகீழ்
மாலைமலி வண்சாந்தால் வழிபடு நன் மறையவந்தன்
மேல் அடர், வெங்காலன், உயிர், விண்டபினை நமன் தூதர்
ஆலமிடற்றான் அடியார் என்று அடர் அஞ்சுவரே

தண் மதியும் வெய்யரவும் தாங்கினான் சடையினுடன்
ஒண் மதியநுதல் உமைஓர் கூறு உகந்தான் உறை கோயில்

பண்மொழியால் அவன் நாமம் பலஓதப் பசுங்கிள்ளை
வெண்முகில்சேர் கரும்பெணைமேல் வீற்றிருக்கும் வெண்காடே

சக்கரம் மாற்கு ஈந்தானும் சலந்தரனைப் பிளந்தானும்
அக்கரைமேல் அசைத்தானும் அடைந்த அயிராவதம் பணிய
மிக்கு அதனுக்கு அருள் சுரக்கும் வெண்காடும் வினைதூரக்கும்
முக்குளம் நன்கு உடையானும் முக்கண் உடை இறையவனே

பண்மொய்த்த இன்மொழியாள் பயம் எய்த மலை எடுத்த
உன்மத்தன் உரம் நெரித்து அன்று அருள் செய்தான் உறை கோவில்
கண் மொய்த்த கருமஞ்சை நடமாடக் கடல் முழங்க
விண் மொய்த்த பொழில் வரிவண்டு இசை முரலும் வெண்காடே.

கள்ளார் செங்கமலத்தான் கடல் கிடந்தான் என இவர்கள்
ஒள்ளாண்மை கொளற்கு ஓடி உயர்ந்து ஆழ்ந்தும் உணர்வரியான்
வெள்ளானை தவம் செய்யும் மேதகு வெண்காட்டான் என்று
உள்ளாடி உருகாதார் உணவுடைமை உணரோமே

போதியர்கள் பிண்டியர்கள் மிண்டு மொழிபொருள் என்றும்
பேதையர்கள் அவர், பிரிமின் அறிவுடைபீர் இது கேண்மின்
வேதியர்கள் விரும்பிய சீர்வியன் திருவெண்காட்டான் என்று
ஓதியவர் யாதும் ஒரு தீது இலர் என்று உணருமினே.

தண்பொழில் சூழ் சண்பையர் கோன் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
விண்பொலி வெண்பிறைச் சென்னி விகிர்தன் உறை வெண்காட்டைப்
பண்பொலி செந்தமிழ் மாலை பாடிய பத்து இவை வல்லார்
மண்பொலிய வாழ்ந்தவர் போய் வான் பொலியப் புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுண்ணியம் பெறவும், தீவினைகள் நீங்கவும் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய பதிகம்

இப்பதிகம் பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம் எனப்படும். ஆதி
மந்திரமாய் விளங்குகின்ற திருஐந்தெழுத்தின் மேன்மைகளை
எல்லாம் சம்பந்தப் பெருமான் இப்பதிகத்தில் அருளிச்
செய்துள்ளார். ஆன்மா கடைத்தேறும் பொருட்டு இப்பதிகத்தை
அனுதினமும் பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். இதனால்
தீவினைகள் யாவும் நீங்கி, சிவபுண்ணியம் மேலோங்கும்.
இரத்த அழுத்த நோய் போன்றவை குணமாகும். வாழ்நாள்
நீடிக்கும். மனக்கவலைகள் அழிந்தொழியும்.

மூன்றாம் திருமுறை

பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்

பண் : காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

துஞ்சலும் துஞ்சல் இலாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்துநினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சகம் அற்று அடிவாழ்த்த வந்த கூற்று
அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே

மந்திர நான்மறை ஆகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை ஆள்வன
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே.

ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்கி ஒண்குடர்
ஞான விளக்கினை ஏற்றி நன்புலத்
தேனை வழி திறந்து ஏத்துவார்க்கு இடர்
ஆன கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே:

நல்லவர் தீயர் எனாது நச்சினர்
செல்லல் கெடச் சிவமுத்தி காட்டுவ
கொல்ல நமன்தமர் கொண்டு போமிடத்து
அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே.

கொங்கு அலர் மன்மதன் வாளி ஐந்து அகத்து
அங்குள பூதம் அஞ்ச ஐம்பொழில்
தங்கு அரவின் படம் அஞ்சும் தம்முடை
அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செழுத்துமே.

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினை அடர்த்து எய்தும் போழ்தினும்
அம்மையினும் துணை அஞ்செழுத்துமே.

வீடு பிறப்பை அறுத்து மெச்சினர்
பீடை கெடுப்பன பின்னை நாள்தொறும்
மாடு கொடுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடி உகப்பன அஞ்செழுத்துமே.

வண்டு அமர் ஓதி மடந்தை பேணி
பண்டை இராவணன் பாடி உய்ந்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்தபின் அவர்க்கு
அண்டம் அளிப்பன அஞ்செழுத்துமே.

கார்வணன் நான்முகன் காணுதற்கு ஓணாச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்விநாள் தொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு
ஆர்வணம் ஆவண அஞ்செழுத்துமே.

புத்தர் சமண கழுக்கையர் பொய் கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறு அணிவார் வினைப் பகைக்கு
அத்திரம் ஆவண அஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ் ஞான சம்பந்தன் நான் மறை
கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய
அற்றமில் மாலை ஈரைந்தும் அஞ்செழுத்து
உற்றன வல்லவர் உம்பர் ஆவரே

திருச்சிற்றம்பலம்

மனக்கவலைகள் ஒழியவும் பிறவாநிலை எய்தவும் பாராயணம் செய்ய வேண்டிய பதிகம்

பல தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு சம்பந்தப் பெருமான் சீர்காழி வருகின்றார். அச் சமயத்தில், பெரியோர்களின் விருப்பப்படியே, நல்லூர்ப் பெருமணம் எனுமிடத்தில் திருமணம் நடைபெறுகிறது. திருமணம் முடிந்ததும், சம்பந்தப் பெருமான், நல்லூர்ப் பெருமண ஊரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானை வேண்டி, கர்ப்பக் கிரகத்தில் அரும்பெரும் ஜோதி தோன்றியது. அச்சமயத்தில் இப்பஞ்சாக்கரப் பதிகத்தைப் பாடிய வண்ணம் அனைவருடன் சோதியில் கலந்தார்.

இப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்வதால் மனக்கவலை மாறும், பதி புண்ணியம் பெருகும், உயிர்க்கு உறுதி ஏற்பட்டு பிறவாநிலை எய்தலாம்.

மூன்றாம் திருமுறை

நமச்சிவாயப்பதிகம்

பண் : கௌசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

நம்புவார் அவர் நாவில் நவிற்றினால்
வம்பு நாண் மலர்வார் மது ஒப்பது

செம்பொனார் திலகம் உலகுக்கு எலாம்
நம்பன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

நெக்குள் ஆர்வம் மிகப் பெருகி நினைந்து
அக்கு மாலைகொடு அங்கையில் எண்ணுவர்
தக்க வானவராத் தகுவிப்பது
நக்கன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

இயமன் தூதரும் அஞ்சவர் இன்சொலால்
நயம் வந்து ஓத வல்லார்தமை நண்ணினால்
நியமந்தான் நினைவார்க்கு இனியான் நெற்றி
நயனன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

கொல்வார் எனும் குணம் பல நன்மைகள்
இல்லார் எனும் இயம்புவர் ஆயிடிள்
எல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவர் என்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சிவாயவே.

மந்தரம் அன்ன பாவங்கள் மேவிய
பந்தனை யவர் தாமும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாமம் நமச்சிவாயவே.

நரகம் ஏழ்புக நாடினர் ஆயினும்
உரைசெய்வாயினர் ஆயின் உருத்திரர்
விரவியே புகவித்திடும் என்பரால்
வரதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.

இலங்கை மன்னன் எடுத்த அடுக்கல்மேல்
தலங்கொள் கால் விரல் சங்கரன் ஊன்றலும்

மலங்கி வாய்மொழி செய்தவன் உய்வகை
நலங்கொள் நாமம் நமச்சிவாயவே.

போதன் போதன கண்ணனும் அண்ணல்தன்
பாதம் தான் முடி நேடிய பண்பராய்
யாதும் காண் பரிதாகி அலந்தவர்
ஓதும் நாமம் நமச்சிவாயவே.

கஞ்சி மண்டையர் கையில் உண் கையர்கள்
வெஞ்சொல் மிண்டர் விரவிலர் என்பரால்
விஞ்சை அண்டர்கள் வேண்ட அமுது செய்
நஞ்சன் கண்டன் நமச்சிவாயவே.

நந்தி நாமம் நமச்சிவாய எனும்
சந்தையால் தமிழ் ஞானசம்பந்தன் சொல்
சிந்தையால் மகிழ்ந்து ஏத்த வல்லார் எலாம்
பந்தபாசம் அறுக்க வல்லார்களே

திருச்சிற்றம்பலம்

எடுக்கின்ற வேலைகள் இனிதே முடிய பாராயணம் செய்யவேண்டிய பதிகம்

திருஆலவாயில் சமணர்களுடன் வாதிடுவதற்குச் சம்பந்தப் பெருமான் புறப்படும் பொழுது, சொக்கநாதப் பெருமானிடம் சென்று வணங்கிப் பாடியருளிய பதிகமாகும் இப்பதிகம்.

தான் மேற்கொள்ளப்போகும் காரியம் எளிதே. இனிதே முடிந்திட ஆண்டவனின் அருளை வேண்டி நிற்கும் பதிகமாகும். தொழில், வியாபாரம், மற்றும் எந்த காரியத்தைத் தொடங்கினாலும் சரி, இப்பதிகத்தைப் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்யவேண்டும். அந்த காரியம் இனிதே முடியும் என்பது பலர் கண்ட அனுபவ உண்மையாகும்.

இப்பதிகத்தைப் பாடிய பின், சம்பந்தர் சமணர்களுடன் போட்டியிட்டு (அனல்வாதம், புனல்வாதம்) வெற்றி பெற்றதை நாம் யாவரும் அறிந்ததே ஆகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆலவாய்

பண் : பழம்பஞ்சரம்

வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆதமில்லி அமனோடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திருவுள்ளமே
பாதி மாதாடனாய் பரமனே

ஞாலம் நின் புகழேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

வைதிகத்தின் வழியொழு காதவக்
கைத வம்முடைக் காரமண் தேரரை
எய்தி வாதுசெ யத்திருவுளமே
மைதி கழ்தரு மாமணி கண்டனே
ஞாலம் நின்புக மேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே

மறைவ ழக்கமி லாதமா பாவிகள்
பறித லைக்கையர் பாயுடுப் பார்களை
முறிய வாதுசெயத்திருவள்ளமே
மறியு லாங்கையில் மாமழு வாளனே.
ஞாலம் நின்புக மேமிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே

அறுத்த அங்கம் ஆறு ஆயின நீர்மையைக்
கறுத்த வாழ் அமண் கையர்கள் தம்மொடும்
செறுத்து வாதுசெயத்திரு வள்ளமே
முறித்த வாண்மதிக் கண்ணி முதல்வனே.
ஞாலம் நின்புக மேமிக வேண்டும் தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே

அந்தணாளர் புரியும் அருமறை
சிந்தை செய்யா அருகர் திறங்களைச்
சிந்த வாதுசெ யத்திரு வள்ளமே
வெந்த நீற தணியும் விகிர்தனே.
ஞாலம் நின்புக மேமிக வேண்டும் தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே

வேட்டு வேள்வி செய்யும் பொருளைவிளி
முட்டு சிந்தை முருட்டமண் குண்டரை

ஒட்டி வாதுசெ யத்திருவுள்ளமே
காட்டி லாணை உரித்தளங் கள்வனே.

ஞாலம் நின்புகழேமிக வேண்டும் தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே

அழலது ஒம்பும் அருமறையேர் திறம்
விழல தென்னு மருகர் திறத்திறம்
கழல வாது செயத்திரு வுள்ளமே
தழலி லங்கு திருவுருச் சைவனே.

ஞாலம் நின்புகழேமிக வேண்டும் தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே

நீற்று மேனிய ராயினர் மேலுற்ற
காற்றுக் கொள்ளவும் நில்லா அமணரைத்
தேற்றி வாதுசெயத்திரு வுள்ளமே
ஆற்ற வாள ரக்கற்கும் அருளினாய்

ஞாலம் நின்புகழேமிக வேண்டும் தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே

நீலமேணி அமணர் திறத்து நின்
சீலம் வாதுசெயத் திருவுள்ளமே
மாலும் நான்முகனுங் காண்ப்ரியதோர்
கோல மேனிய தாகிய குன்றமே

ஞாலம் நின்புகழேமிக வேண்டும் தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

அன்று முப்புரம் செற்ற அழகநின்
துன்று பொற்கழல் பேணா அருகரைத்
தென்ற வாது செயத் திருவுள்ளமே
கன்று சாக்கியர் காணாத் தலைவனே

ஞாலம் நின்புக மேமிக வேண்டும் தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம் ஆதியே.

கூடல் ஆலவாய்க் கோனை விடை கொண்டு
வாடல்மேனி அமணரை வாட்டிட
மாடக் காழிச்சம் பந்தன் மதித்த இப்
பாடல் வல்லவர் பாக்கிய வாளரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

என்றும் உணவு கிடைக்கச் செய்யும் பதிகம்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தில்லையில் பாடியருளிய இப்பதிகம் மகேஸ்வர பூசையின்போது பாடப்பட்டு வருகிறது. இப்பதிகம் இல்லறத்தார். துறவிகள் ஆகிய யாவராலும் பாராயணம் செய்யப்படவேண்டிய பதிகமாகும். எவ்விதத்திலாவது உணவு கிடைக்க வழி செய்யும் அற்புதப் பதிகமாகும். அவரவர் அனுபவத்தால் அறியலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்
ஐந்தாம் திருமுறை

திருக்குறுந்தொகை

அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலும் இப்பூமிசை
என்னன் பாலிக்கு மாறு கண்டின்புற
இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே.

அரும்பற்றப்பட ஆய்மலர் கொண்டுநீர்
சுரும்பற்றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற்றச் சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற்றற்பு புலியூர் எம் பிரானையே.

அரிச்சுற்ற வினையால் அடர்ப்புண்டு நீர்
எரிச்சுற்றக்கிடந்தார் என்ற யலவர்
சிரிச்சுற்றுப் பல பேசப்படா முனம்
திருச்சிற்றம்பலஞ் சென்றடைந் துய்ம்மினே.

அல்லல் என் செய்யும் அருவினை என்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம்பல வனார்க்கு
எல்லை இல்லதோர் அடிமை பூண்டேனுக்கே.

ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
நான் நிலாவி யிருப்பான் என் நாதனைத்
தேன் நிலாவிய சிற்றம் பலவனார்
வான் நிலாவி யிருக்கவும் வைப்பரே.

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங் கொளும்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழச் செல்லும் அச்
சிட்டர் பால் அணுகான் செறு காலனே.

ஒருத்தனார் உலகங்கட் கொரு சுடர்
திருத்தனார் தில்லைச் சிற்றம் பலவனார்
விருத்தனார் இளையார் விடமுண்ட எம்
அருத்தனார் அடியாரை யறிவரே.

விண் நிறைந்ததோர் வெவ்வழலின் உரு
எண் நிறைந்த இருவர்க்கு அறிவொணாக்
கண் நிறைந்த கடி பொழில் அம்பலத்
துள் நிறைந்து நின்றாடும் ஒருவனே.

வில்லை வட்டப்பட வாங்கி யவுணர்தம்
வல்லை வட்டம்மதில் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
தில்லை வட்டந்திசை கைதொழுவார் வினை
ஒல்லை வட்டங் கடந்தோடுதல் உண்மையே.

நாடி நாரணன் நான்முகன் என்றிவர்
தேடியுந் திரிந்துங் காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ் தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதம் என் நெஞ்சுள் இருக்கவே.

மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம்பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்தெடுத்தான் முடிபத்து இற
மிதி கொள் சேவடி சென்றடைந் துய்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண் பார்வை பெற உதவும் பதிகம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருஒற்றியூரில் சங்கிலி நாச்சியாரை இரண்டாவதாகத் திருமணம் புரிந்து கொள்கிறார். அவ்வாறு மணம் புரியும் பொழுது சங்கிலியாரை விட்டுப் பிரியேன் என்று சத்தியமும் செய்து கொடுக்கிறார். காலம் செல்கிறது. திருவாரூர் பெருமானை கண்டு வணங்கும் ஆசை மிகுகிறது சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு.

திருஒற்றியூரை விட்டுப் புறப்படுகிறார். எல்லையைத் தாண்டிய உடன் கண்களை இழந்து விடுகிறார். காஞ்சீபுரம் வருகிறார். அங்குள்ள திருவேகம்பப் பெருமானை வேண்டி, இப்பதிகத்தைப் பாடி கண் பார்வை பெறுகிறார்.

இப்பதிகம் கண் ஒளியை அளிக்கும் மேலான பதிகமாகும். பல அன்பர்கள் முழு நம்பிக்கையுடன் ஒதி கண்பார்வையைப் பெற்றுள்ளார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கச்சியேகம்பம்

பண் : தக்கேசி

ஆலந்தான் உகந்து அமுது செய்தானை
ஆதியை அமரர் தொழுதேத்தும்
சீலந்தான் பெரிதும் உடையானைச்
சிந்திப்பார் அவர் சிந்தை உளானை
ஏலவார் குழலாள் உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாரே.

உற்றவர்க்குதவும் பெரு மானை
ஊர்வதொன்றுடை யான் உம்பர் கோனைப்
பற்றினார்க் கென்றும் பற்றவன் தன்னைப்
பாவிப்பார் மனம் பாவிக்கொண்டானை
அற்றமில் புகழாள் உமை நங்கை
ஆதரித்து வழிபடப் பெற்ற
கற்றைவார் சடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக்கண் அடியேன் பெற்றவாறே,

திரியும் முப்புரந் தீப்பிழம்பாகச்
செங்கண் மால்விடை மேல் திகழ்வானைக்
கரியின் ஈருரி போர்த்துகந்தானைக்
காமனைக் கனலா விழித்தானை
வரிகொள் வெள்வளையாள் உமை நங்கை
மருவி ஏத்தி வழி படப்பெற்ற
பெரிய கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறே.

குண்ட லம்திகழ் காதுடை யானைக்
கூற்று தைத்த கொடுந்தொழிலானை
வண்டலம்பு மலர்க் கொன்றையினானை
வாளராமதி சேர் சடையானைக்
கொண்டையந்தடங் கண்உமை நங்கை
கெழுமி யேத்தி வழி படப் பெற்ற
கண்டம் நஞ்சடைக் கம்பனெம்மானைக்
காணக் கண்ணடியேன் பெற்றவாறே.

வெல்லும் வெண்மழு ஒன்றுடையானை
வேலை நஞ்சுண்ட வித்தகன் தன்னை
அல்லல் தீர்த்தருள் செய்ய வல்லானை
அருமறையவை அங்கம் வல்லானை

எல்லையில் புகழாளுமை நங்கை
யென்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
நல்ல கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
காணக் கண்ணடியேன் பெற்றவாரே.

திங்கள் தங்கிய சடையுடை யானைத்
தேவ தேவனைச் செழுங் கடல் வளரும்
சங்க வெண்குழைக் காதுடையானைச்
சாம வேதம் பெரிதுகப்பானை
மங்கை நங்கை மலைமகள் கண்டு
மருவி யேத்தி வழி படப் பெற்ற
கங்கையாளனைக் கம்பனம் மானைக்
காணக் கண்ணடியேன் பெற்றவாரே

விண்ணவர் தொழுதேத்த நின்றானை
வேதம் தான் விரித்து ஓதவல்லானை
நண்ணினார்க் கென்றும் நல்லவன் தன்னை
நாளும் நாம் உகக்கின்ற பிரானை
எண்ணில் தொல்புகழாள் உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கண்ணும் மூன்றுடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்ற வாரே.

சிந்தித் தென்றும் நினைந்தெழுவார்கள்
சிந்தையில் திகழும் சிவன் தன்னைப்
பந்தித்தவினைப் பற்றறுப் பானைப்
பாலொடானஞ்சம் ஆட்டுகந் தானை
அந்தமில் புகழாள் உமை நங்கை
ஆதரித்து வழிபடப் பெற்ற
கந்தவார் சடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்ற வாரே.

வரங்கள் பெற்றுமூல் வாள ரக்கர் தம்
வாலிய புரம் மூன்றெரித் தானை
நிரம்பிய தக்கன் தன்பெரு வேள்வி
நிரந்தரன் செய்த நிர்க்கண்டகனைப்
பரந்த தொல்புகழாள் உமைநங்கை
பரவி ஏத்தி வழி படப் பெற்ற
கரங்கள் எட்டுடைக் கம்பன் எம்மானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவானே.

எள்கல் இன்றி இமையவர் கோனை
ஈசனை வழிபாடு செய்வாள் போல்
உள்ளத் துள்கி உகந்துமை நங்கை
வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு
வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட அஞ்சி
வெருவி ஓடித் தழுவ வெளிப்பட்ட
கள்ளக் கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றவானே.

பெற்றம் ஏறுகந் தேறவல் லானைப்
பெரிய எம்பெருமான் என்றெப்போதும்
கற்றவர் பரவப்படு வாணைக்
காணக் கண் அடியேன் பெற்றதென்று
கொற்றவன் கம்பன் கூத்தன் எம்மானைக்
குளிர் பொழில் திருநாவல் ஆரூரன்
நற்றமிழ் இவை ஈரைந்தும் வல்லர்
நன்னெறி உலகெய்துவர் தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெப்பத்தினால் உண்டாகும் நோய்களான ஜூரம், அம்மை முதலியன நீக்கும் பதிகம்

இப்பதிகம் “திருநீற்றுப் பதிகம்” எனப்படும் அனைவராலும் ஓதப்படும் திருப்பதிகமாகும். சம்பந்தர் மதுரையில் ஓர் மடத்தில் அடியார்களுடன் தங்கி இருக்கின்றார். இதையறிந்த சமணர்கள், அம்மடத்திற்கு தீவைத்தார்கள். இத்தீயை பையவே சென்று பாண்டியற்கு ஆகுக என்று சம்பந்தர் ஆணையிட்டார். கூன் பாண்டியன் தீராத வெப்பு நோயால் வருந்தினான். இந்நோயைத் தீர்க்க எவ்வளவு முயன்றும் சமணர்களால் இயலவில்லை. பின்னர் சம்பந்தப் பெருமான் இப்பதிகத்தை ஓதி திருநீறு அளித்தார். பாண்டிய மன்னனும் நோய் நீங்கி பேரின்பம் பெற்றான். சிவபூசை செய்யும் அன்பர்கள், திருநீறு உடம்பில் அணியும் பொழுது இப்பதிகத்தை ஓதியே செய்ய வேண்டும். எல்லாவிதமான நோய்க்கும், தீங்கிற்கும், இந்த பதிகத்தை ஓதி திருநீறு அணிந்தால், தவறாமல் பயன் அடையலாம். பயம், தீயகனவுகள், உடல் நலிவு போன்ற எல்லாவற்றிற்கும் இப்பதிகம் நல்ல பலனைத் தரும் என்பதில் ஐயமே வேண்டாம்.

இரண்டாம் திருமுறை
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாலவாய்

பண் : காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலதுநீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயான் திருநீறே.

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவாயான் திருநீறே

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு

தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆலவாயான் திருநீறே

மாலொடு அயன் அறியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏலவடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு
ஆலமது உண்டமிடற்று எம் ஆலவாயான் திருநீறே.

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண் திகைப்பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிசைப்பட்ட பொருளார் எத்தும் தகையது நீறு
அண்டத்தவர் பணிந்து ஏத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே

ஆற்றல் அடல்விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் புகரன் ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணியாயினை தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நவக்கிரகங்களால் ஏற்படும் எல்லாவித தோஷங்களும் நீங்கும் பொருட்டு பாராயணம் செய்ய வேண்டிய பதிகம்

திருநாவுக்கரசரும் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானும் திருமறைக்காட்டில் தங்கி வேதவனப் பெருமானைப் பாடிப் பரவிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அது சமயம், பாண்டி நாட்டிலிருந்து அரசியார் அனுப்ப ஓர் ஏவலாள் அங்கு வந்தான். பாண்டி நாடு சமண இருளில் மூழ்கியுள்ளதாகவும். சைவ ஒளி குன்றியுள்ளதாகவும் கூறி, சம்பந்தப் பெருமானை அழைத்துவரும்படி அரசியார் பணித்ததைக் கூறி வணங்கினான்.

ஞானசம்பந்தரும் மதுரை செல்ல உடன்பட்டு எழுந்தார். இதனைக்கண்ட நாவுக்கரசர். “ஐயன்மீர்! நாளும் கோளும் சரியில்லை. சமணர்கள் வஞ்சனை மிக்கவர்கள். நீர் போக வேண்டாம்” என்று அருளிச் செய்தார்.

இதனைக் கேட்ட சம்பந்தர். “அப்பர் பெருமானே! சிவனடியே சிந்திக்கும் சிவனடியார்களை நாளும் கோளும் யாது செய்யும்? மேலும் அவை யாவும் நமக்கு நலமே புரியும்” என்று கூறி இப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

பிறகு சம்பந்தர் சமணர்களை வாதில் வென்றதும் சைவத்தை ஒளிபெறச் செய்ததும் நாம் அறிவோம். கிரகங்களினால் ஏற்படும் தோஷம் நீங்க, நம்மில் பலர் வேண்டாதனவற்றையெல்லாம் செய்து மேலும் துன்பத்திற்கே ஆளாகின்றார்கள். இதையெல்லாம் விடுத்து, இப்பதிகத்தை பக்தி சிரத்தையுடன் காலையும் மாலையும் பாராயணம் செய்தால் எல்லாவித தோஷங்களும் நீங்கும் என்பது ஞானப் பாலுண்ட சம்பந்தருடைய அருள் வாக்காகும்.

இன்றும் பிரயாணத்தின் போதும், சகுனம் சரியில்லாத நேரத்திலும், பலர் இப்பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்து நலம் பெறுவது தெரிந்ததே ஆகும். இது ஓர் அற்புதப் பதிகமாகும்.

இரண்டாம் திருமுறை
திருச்சிற்றம்பலம்

பொது

பண் : பியந்தைக்காந்தாரம்

வேயறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

என்போடு கொம்பொ டாமை இவைமார் பிலங்க
எருதேறி ஏழை உடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்கூடி வந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டொ டாரும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்போடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமேலணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்

திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வமான பலவும்
அருநெதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
மறை ஓதும் எங்கள் பரமன்
நதியொடு கொன்றை மாலை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
கொடு நோய்கள் ஆன பலவும்
அதிசுண நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை மடவாள் தனோடும்
விடை ஏறும் நங்கள் பரமன்
துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியு மின்னும்
மிகையான பூதம் அவையும்
அஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி அதள தாடை வரிகோவணத்தர்
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
நாள்மலர் வன்னி கொன்றை நதிகுடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோளரி உழுவையோடு கொலையானகேழல்
கொடு நாகமோடு கரடி
ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன் மங்கை ஒரு பாகமாக
விடையேறு செல்வன் அடைவார்
ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும் வாத மிகையான பித்தும்
வினையான வந்து நலியா
அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
மடவாள் தனோடும் உடனாய்
வாண்மதி வன்னி கொன்றை மலர் சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரயன்றனோடும்
இடரான வந்து நலியா
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

பலபல வேடமாகும் பரன் நாரி பாகன்
பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
சலமனோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
வருகால மான பலவும்
அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலி யோடு விசையற்கு நல்கு
குணமாய வேட விகிர்தன்
மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்

புத்தரொடு அமணை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளை செந்நெல் துன்னி
வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறைஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரை செய்
ஆனசொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆனை நமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நல்ல ஒலி அலைகள் பரவி மங்களம்
பெருகவும் திருமணம், மணிவிழா
போன்ற சுபநிகழ்ச்சிகளில் வாழ்த்தவும்
பயன்படுத்த வேண்டிய
“மங்களப் பதிகம்”

திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் மதுரை மாநகரில் தங்கி வழிபாடு செய்து கொண்டிருந்த சமயம், அவருடைய தந்தையார் சிவபாத இருதயர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். இந்த உடலுக்குக் காரணமான தந்தையைப் பார்த்த உடனே சம்பந்தருக்கு, உயிர்க்கு உறுதுணையாய் இருக்கும் சிவபெருமானுடைய நினைவு வந்தது. ஆண்டவனின் அளப்பருங் கருணையை எண்ணி மகிழ்ந்து அருளிய பதிகம் இப்பதிகமாகும்.

திருமணம் நடைபெறும் பொழுதும், அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா போன்ற மங்கள நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் பொழுதும் பாட வேண்டிய மங்களத் திருப்பதிகமாகும். இப்பதிகம் ஒவ்வொரு திருமணத்திலும் அவசியம் ஓதவேண்டிய பதிகமாகும். தம்பதிகள் கடவுளின் ஆசியைப் பெற்று எல்லா வளமும் நலமும் பெற்றுத் திகழ இப்பதிகம் பெரிதும் துணைபுரியும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழமலர்

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணில் நல்ல துறும் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில் நல்லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே

போதையார் பொற்கிண்ணத்து அடிசில் பொல்லாதெனத்
தாதையார் முனிவுறத் தான் எனை ஆண்டவன்
காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்
பேதையாள் அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

தொண்டணை செய்தொழில் துயர் அறுத்து உய்யலாம்
வண்டணைக்கொன்றையான் மதுமலர்ச் சடைமுடிக்
கண் துணை நெற்றியான் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்துணையாக ஓர் பெருந்தகை இருந்ததே.

அயர்வுளோம் என்றுநீ அசைவு ஒழி நெஞ்சமே
நியர்வளை முன்கையாள் நேரிழை அவளொடும்
கயல்வயல் குதிகொளும் கழுமல வளநகர்ப்
பெயர்பல துதிசெயப் பெருந்தகை இருந்ததே.

அடைவிலோம் என்று நீ அயர்வொழி நெஞ்சமே
விடை அமர் கொடியினான் விண்ணவர் தொழுதெழும்
கடை உயர் மாடமார் கழுமல வளநகர்ப்
பெடை நடை அவளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

மற்றொரு பற்றிலை நெஞ்சமே மறைபல
கற்றநல் வேதியர் கழுமல வளநகர்ச்
சிறறிடைப்பேரல் குல்திருந்திழை யவளொடும்
பெற்றெனை ஆளுடைப் பெருந்தகை இருந்ததே.

குறைவளை அதுமொழி குறைவு ஒழி நெஞ்சமே
நிறைவன முன்கையாள் நேரிழை அவளொடும்
கறைவளர் பொழிலணி கழுமல வளநகர்ப்
பிறைவளர் சடைமுடிப் பெருந்தகை இருந்ததே.

அரக்கனார் அருவரை எடுத்தவன் அலறிட
நெருக்கினார் விரலினால் நீடியாழ் பாடவே

கருக்குவாள் அருள் செய்தான் கழுமல வளநகர்ப்
பெருக்கு நீர் அவளோடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

நெடியவன் பிரமனும் நினைப்பரிதாய் அவர்
அடியொடு முடியறியா அழல் உருவினன்
கடிகமழ் பொழில் அணி கழுமல வளநகர்ப்
பிடிநடை அவளோடும் பெருந்தகை இருந்ததே .

தாருறு தட்டுடைச் சமணர் சாக்கியர்கள் தம்
ஆருறு சொற்களைந் தடியினை அடைந்துய்ம்மின்
காருறு பொழில்வளர் கழுமல வளநகர்ப்
பேறறத் தாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

கருந்தடந் தேன்மல்கு கழுமல வளநகர்ப்
பெருந்தடங் கொங்கையோடு இருந்த எம்பிரான்தனை
அருந்தமிழ் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ்
விரும்புவார் அவர்கள் போய் விண்ணுல காள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

எலும்பு முறிவு குணமடையவும் முற்பிறப்பு வினைகள் நீங்கவும் உதவும் பதிகம்

காஞ்சீபுரத்திற்கு அருகில் உள்ள அரிய தலமாகிய “திருமாகறல்” எனும் பதியில் அருளியது இப்பதிகம். இப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும், “தீவினைகள் தீருமுடனே” தொல்வினைகள் ஒல்கும். வினைகள் அகலுமே, எனச் சம்பந்தப் பெருமான் பாடியுள்ளார். நம்முடைய பழவினைகள் (சஞ்சிதவினை) அழிந்தொழிய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நமக்கு இன்பமும் துன்பமும் நீங்கும். பிறகே முத்தி நிலை எய்தும், முற்பிறப்பில் செய்த தீவினைகளால் தான் நமக்கு நோய்கள், வறுமை, பகைமை போன்ற துன்பங்கள் வருகின்றன. இத்தீவினைகள் நீங்க இப்பதிகத்தை ஒதினால் கைமேல் பலன் பெறலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாகறல்

பண் : சாதாரி

விங்குவிளை கழனிமிகு கடைசியர்கள்

பாடல்விளை யாடல் அரவம்

மங்குலொடுநீள்கொடிகண் மாடமலி

நீடுபொழில் மாகறல் உள்ளன்

கொங்குவிரி கொன்றையொடு கங்கைவளர்

திங்களணி செஞ்சடையினான்

செங்கண்விடை அண்ணலடி சேர்பவர்கள்

தீவினைகள் தீரும் உடனே.

கலையின் ஒலி மங்கையர்கள் பாடல் ஒலி

ஆடல்கவின் எய்தி அழகார்

மலையின் நிகர் மாடம் உயர் நீள்கொடிகள்
வீசுமலி மாகறல் உள்ளன்
இலையின் மலி வேல் நுனைய சூலம் வலன்
ஏந்தி எரிபுன் சடையினுள்
அலைகொல்புனல் ஏந்து பெருமான் அடியை
ஏத்த வினை அகலுமிகவே.

காலையொடு துந்துபிகள் சங்கு குழல்
யாழ் முழவு காமருவு சீர்
மாலைவழி பாடுசெய்து மாதவர்கள்
ஏத்தி மகிழ் மாகறல் உள்ளன்
தோலையுடை பேணியதன் மேலோர் சுடர்
நாகமசையா அழகிதாப்
பாலையன நீறுபுனை வானடியை
ஏத்தவினை பறையும் உடனே.

இங்குகதிர் முத்தினொடு பொன்மணிகள்
உந்தி எழில்மெய் உள் உடனே
மங்கையரும் மைந்தர்களு மன்னுபுனலாடி
மகிழ்மாகறல் உள்ளன்
கொங்குவளர் கொன்றைகுளிர் திங்களணி
செஞ்சடையினான் அடியையே
நுங்கள் வினை தீரமிக வேத்தி
வழிபாடு நுகரா எழுமினே.

துஞ்சுற்று நீலமிருள் நீங்கவொளி
தோன்றுமது வார்சுழனிவாய்
மஞ்சுமலி பூம்பொழிலின் மயில்கள் நட
மாடமலி மாகறல் உள்ளன்
வஞ்சமத யானையுரி போர்த்துமகிழ்
வானொர் மழுவாளன் வளரும்
நஞ்சமிருள் கண்டமுடை நாதனடியாரை
நலியா வினைகளே.

மன்னுமறை யோர்களோடு பல்படிம
 மாதவர்கள் கூடியுடனாய்
 இன்னவகையால் இனி திறைஞ்சி
 இமையோரில் எழு மாகறல் உள்ளன்
 மின்னனை விரி புன்சடையின் மேல் மலர்கள்
 கங்கையோடு திங்கள் எனவே
 உன்னுமவர் தொல்வினைகள் ஒல்க உயர்
 வானுலகம் ஏறல் எளிதே.

வெய்யவினை நெறிகள் செல வந்தணையு
 மேல்வினைகள் வீட்டலுறுவீர்
 மைகொள்விரிகானல்மது வர்கழனி
 மாகறல் உளானெழிலதார்
 கையகரி கால்வரையின் மேலதூரி
 தோலுடைய மேனியழகார்
 ஐயனடி சேர்பவரை யஞ்சி
 அடையாவினைகள் அகலுமிகவே.

தாசதுகில் நீள்கொடிகள் மேகமொடு
 தோய்வன பொன் மாடமிசையே
 மாசுபடு செய்கை மிக மாதவர்கள்
 ஓதி மலி மாகறல் உள்ளன்
 பாசுபத விச்சைவரி நச்சரவு
 கச்சையுடை பேணியழகார்பூசு
 பொடியீசன் என ஏத்தவினை
 நிறற்றல் இல போகும் உடனே .

தூய விரி தாமரைகள் நெய்தல்
 கழுநீர் குவளை தோன்றமதுவுண்
 பாயவரி வண்டுபல பண்முரலும்
 ஓசை பயில் மாகறல் உள்ளன்
 சாயவிரல் ஊன்றிய இராவணன்
 தன்மைகெட நின்ற பெருமான்

ஆய புகழ் ஏத்தும் அடியார்கள் வினை
யாயினவும் அகல்வதெளிதே.

காலினல பைங்கழல்கள் நீள் முடியின்
மேலுணர்வு காமுறவினார்
மாலும் மலரானும் அறியாமை எரியாகி
உயர் மாகறல் உள்ளன்
நாலுமெரி தோலுமுரி மாமணிய
நாகமொடு கூடியுடனாய்
ஆலும் விடையூர்தியுடை அடிகள் அடி
யாரை அடையாவினைகளே.

கடைகொள் நெடுமாடமிக ஓங்குகமழ்
வீதிமலி காழியவர்கோன்
அடையும் வகை யால் பரவி அரணையடி
கூடுசம் பந்தனுரையால்
மடைகொள்புன லோடுவயல் கூடுபொழில்
மாகறல் உள்ளன் அடியையே
உடைய தமிழ் பத்தும் உணர் வாரவர்கள்
தொல்வினைகள் ஒல்கும் உடனே.
திருச்சிற்றம்பலம்

பொருள் பெறுதற்கு ஓதவேண்டிய பதிகம்

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள வோணகாந்தன்தளி எனும் ஆலயத்தை தரிசித்து, அங்குள்ள பெருமானை உரிமையோடு தோழமைத்திறம், அடிமைத்திறம் முதலியவற்றைக் கூறி பொன் வேண்டிப் பாடியருளிய பதிகமாகும் இப்பதிகம். இறைவன் தன் அடியாரிடத்து வைத்துள்ள பேரருள் திறத்தையும், அடியார்கட்கு இறைவர் மாட்டு உள்ள உரிமையையும் புலப்படுத்தும் வண்ணம் அமைந்துள்ள ஓர் அற்புதப் பதிகமாகும். மனதில் ஓர் உறுதியுடன் நம்பிக்கை வைத்து இப்பதிகத்தை 48 நாட்கள் பாராயணம் செய்து வந்தால், திருவருள் இசைவால் பொருள் பெறுவது சத்தியமாகும். ஐயமே வேண்டாம். பலர் இன்றும் பாராயணம் செய்து பலனடைந்து வருவது கண்கூடாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவோணகாந்தன் தளி

பண் : இந்தளம்

நெய்யும் பாலுந் தயிருங்கொண்டு

நித்தல் பூசனை செய்ய லுற்றார்

கையி லொன்றுங் காண மில்லைக்

கழலடி தொழு துய்யினல்லால்

ஐவர் கொண்டிங்கு ஆட்ட வாடி

ஆழ் குழிப்பட்டமுந்து வேனுக்கு

உய்யுமா றொன் றருளிச் செய்யீர்

ஓண காந்தன் தளியுளிரே.

திங்கள் தங்கு சடைகண் மேலோர்

திரைகள் வந்து புரளவீசும்

கங்கை யாளேல் வாய்திறவாள்

கணபதியேல் வயிறு தாரி

அங்கை வேலோன் குமரன் பிள்ளை

தேவியார் கோற்றட்டி யாளார்

உங்களுக்காட் செய்ய மாட்டோம்

ஓண காந்தன் தளியுளிரே.

பெற்ற போழ்தும் பெறாத போழ்தும்
 பேணி உம்கழல் ஏத்துவார்கள
 மற்றோர் பற்றிலர் என்றிரங்கி
 மதியுடையவர் செய்கை செய்யீர்
 அற்ற போழ்தும் அலந்த போழ்தும்
 ஆபற்காலத் தடிகேள் உம்மை
 ஒற்றி வைத்திங் குண்ண லாமோ
 ஓண காந்தன் தளியுளீரே.

வல்லதெல்லாம் சொல்லி உம்மை
 வாழ்த்தினாலும் வாய்திறந் தொன்
 றில்லை என்னீர் உண்டும் என்னீர்
 எம்மை ஆள்வான் இருப்ப தென்றீர்
 பல்லை உக்க படு தலையிற்
 பகல் எலாம் போய்ப் பலிதிரிந்திங்
 கொல்லை வாழ்க்கை ஒழிய மாட்டீர்
 ஓணகாந்தன் தளியுளீரே.

கூடிக் கூடித் தொண்டர் தங்கள்
 கொண்ட பாணி குறை படாமே
 ஆடிப்பாடி அழுது நெக்கங்
 கன்புடையவர்க் கின்பம் ஓரீர்
 தேடித் தேடித் திரிந்தெய்த் தாலும்
 சித்தம் என்பால் வைக்க மாட்டீர்
 ஓடிப் போகீர் பற்றுந் தாரீர்
 ஓணகாந்தன் தளியுளீரே.

வாரிருங் குழல் வாள் நெடுங்கண்
 மலைமகள் மதுவிம்மு கொன்றைத்
 தாரிருந் தடமார்பு நீங்காத்
 தையலாள் உலகுய்ய வைத்த
 காரிரும் பொழிற் கச்சி மூதூர்க்
 காமக் கோட்டம் உண்டாக நீர் போய்
 ஊரிடும் பிச்சை கொள்வ தென்னே
 ஓண காந்தன் தளியுளீரே.

பொய்ம்மை யாலே போது போக்கிப்
 புறத்தும் இல்லை அகத்தும் இல்லை
 மெய்ம்மை சொல்லி ஆள மாட்டீர்
 மேலை நூள் ஒன்றி வங் கிலவீர்
 எம்மைப் பெற்றால் ஏதும் வேண்டி
 ஏதந் தாரீர் ஏதும் ஒதீர்
 உம்மையன்றே எம்பெரு மான்
 ஓண காந்தன் தளியுளிரே

வலையம் வைத்த கூற்ற மீவான்
 வந்து நின்ற வார்த்தை கேட்டுச்
 சிலை அமைத்த சிந்தை யாலே
 திருவடி தொழுதுய்யின் அல்லால்
 கலை அமைத்த காமச் செற்றக்
 குரோத லோப மதவருடை
 உலை அமைத்திங் கொன்ற மாட்டேன்
 ஓண காந்தன் தளியுளிரே.

வாரமாகித் திருவடிக்குப்
 பணி செய் தொண்டர் பெறுவதென்னே
 ஆரம்பாம்பு வாழ்வ தாநூர்
 ஒற்றி யூரேல் உம்மதன்று
 தாரமாகக் கங்கை யானைச்
 சடையில் வைத்த அடிகேள் உந்தம்
 ஊரும் காடு உடையும் தோலே
 ஓண காந்தன் தளியுளிரே.

ஓவணம் மேல் எருதொன்றேறும்
 ஓண காந்தன் தளியுளார் தாம்
 ஆவணஞ்செய் தாளுங் கொண்டு
 அரை துகிலொடு பட்டுவீக்கிக்
 கோவணம் மேற் கொண்ட வேடம்
 கோவையாக ஆசுரன் சொன்ன
 பாவணத் தமிழ் பத்தும் வல்லார்க்குப்
 பறையந் தாஞ்செய்த பாவந் தானே.
திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி. நவீனம்

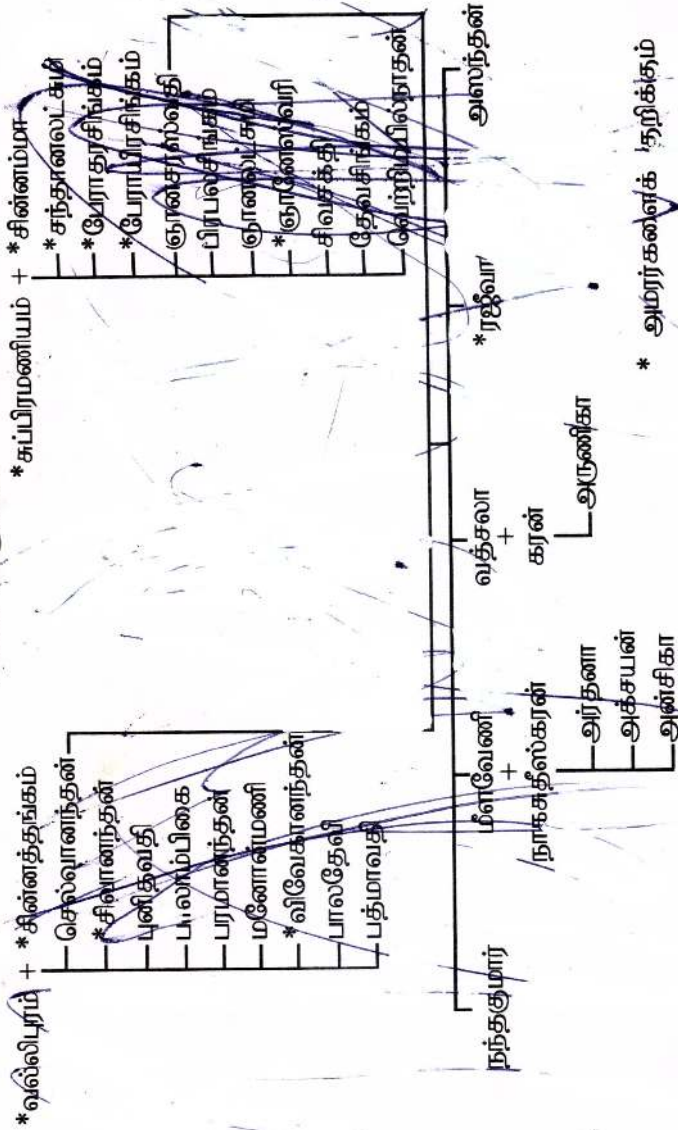
“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.”

அமரர் .செல் வானந்தன் றஜிபாவின்
பிரிவுச்செய்தி கேட்டு ஓடி வந்து உதவி, ஒத்தாசை
புரிந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்களுக்கும்,
தொலைபேசி மற்றும் சமூக வலைத்தளங்கள்
ஊடாக அனுதாபம் தெரிவித்தோர்களுக்கும்,
கண்ணீர் அஞ்சலி பிரசுரங்கள்
வெளியிட்டோர்களுக்கும், கண்ணீர் அஞ்சலி
பதாதைகள் வெளியிட்டோர்களுக்கும், இறுதிக்
கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும்,
அந்தியேட்டிக் கிரியையில் கலந்து
கொண்டவர்களுக்கும், மேலும் பல வழிகளில் எமக்கு
உதவிய உள்ளவர்களுக்கும், மலரினை
அச்சிட்டுத்தந்த தேவன் பதிப்பகத்தினருக்கும்
எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

வம்ச விருட்சம்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது
எது நடக்க இருக்கின்றதோ அதுவும்
நன்றாக நடக்கும்
உன்னுடையது எதை இழந்தாய்
எதற்காக அழுகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
எது இன்று உன்னுடையதோ அது
நானை மற்றொருவருடையதாகின்றது
மற்றொரு நான் அது வேறொருவருடையதாகும்
திேவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பாகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

தேவன் பதிப்பகம்
கனகபுரம் வீதி, திவிநொச்சி.
077 2812 336